

அடையாளங்கள் மூலமாகவும், மேலும் முந்தைய புத்தகத்திலும் இந்த புத்தகத்திலும் தீர்க்கதரிசனங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதாலும் அது தெரிய வருகிறது.

வர இருக்கின்ற அத்தியாயங்கள் பேர் சபையையும், உலகத்தையும் இராஜ்யத்திற்கென ஆயத்தம் பண்ணும்படியாக பல நிலைக்குட்பட்ட ஆயத்தங்களை குறிக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் பரிசீ-க்கும். அதோடுகூட இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் போது ஏற்படக்கூடிய பரவசமூட்டக்கூடிய மாற்றங்களைப் பற்றி முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டவைகளையும் நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும். இந்த இராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்திரராக இருக்கும்படியாக பண்ணப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்திற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிற அதே வேளையில் ஆண்டவரோடு ஒத்துழைக்கும்படியாகவும், வரஇருக்கின்ற மற்றும் இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில் முக்கிய அறுவடையாளராக, இராஜாவாக இருக்கிறவரோடு சேர்ந்து செயல்படும்படியாகக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிற, ஜீவித்துக் கொண்டு இருக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்கு இந்த விஷயத்தைக் காட்டிலும் வேறு எதுவும் முக்கியமானதாக, அதிக ஆர்வத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்க சாத்தியமில்லை.

அத்தியாயம் 2

**“முடிவு காலம்” அல்லது
“அவருடைய ஆயத்தம் பண்ணும் நாள்”**

தானியேல் 11

முடிவு காலம் - அதன் ஆரம்பம் கிபி 1799 - அது முற்றுப்பெறுவது கிபி 1914 - எதை ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும், அதன் நோக்கம் - உலக சரித்திரம் தீர்க்கதரிசனமாக அதன் முக்கியமான ஆட்சியாளர்கள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது - கிமு 405ல் இருந்து இந்த ஆயத்த நாள் வரை முடிவு காலத்தின் ஆரம்ப காலம் திட்டவட்டமாகக் குறிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் பெயர்கள் அல்லது காலங்கள் இல்லாமல்.

முடிவு காலம் என்பது 115 வருடங்கள் கொண்டதாகும். அது

கிபி 1799-ல் இருந்து கிபி 1914 வரை (ஆக்கியோனின் முன்னுரையைப் பார்க்கவும்) என்று குறிப்பாக வேதாகமத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. “அவருடைய ஆயத்தம் பண்ணும் நாள்” என்பது இதே காலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட இன்னொரு பெயராகும். ஏனெனில் அதில் அறிவு பெருகிப் போகும் என்று வேதம் கூறுகிறது. அதினிமித்தம் அப்பொழுது கண்டுபிடிப்புகள், புதியவைகளைத் தோற்றுவித்தல் போன்றவைகள் ஏற்படும். அது வரயிருக்கிற ஆயிரவருட அனுகூலங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. அது இயந்திர உபகரணங்களை ஆயத்தப்படுத்தினால் உடல் உழைப்பைக் குறைக்கும். அது பொதுவாக உலகத்திற்கு நேரத்தை மிச்சப்படுத்துவதோடு, சௌகரியங்களையும் உண்டு பண்ணும். இவைகள் கிறிஸ்துவின் நீதியின் ஆட்சிக்குக் கீழாக, எல்லாருக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக

இருக்கும். மேலும் பூமியை, ஆண்டவரை அறிகிற அறிவினால் நிரப்ப உதவும். வேறொரு விதத்திலும் அது ஆயத்தத்திற்கான ஒரு நாளாக அல்லது காலமாக இருக்கும். ஜனங்கள் மத்தியில் வசதிகள் மற்றும் சுதந்தரத்தின் ஒரு சுவையை அளிப்பதாக இருக்கும். இது கிறிஸ்துவின் ஆட்சி ஏற்படும் முன்னர் உலகத்தைச் சரியான வழியில் நடத்துவதற்காகவும் இருக்கும். இந்த ஆசீர்வாதங்கள், பலம் பெற்றிருப்பவர்களுக்குக் காலா காலத்தில் உதவி செய்வதாக மாறும். இவைகள் ஜனங்களை எழுச்சி பண்ணுவதற்கும், பொதுவுடைமைச் சங்கங்கள் போன்றவைகளை கவிழ்க்கவும் வழி செய்யும். அதோடு கூடவே தற்போது பூமியில் உள்ள அதிகாரங்கள் மற்றும் அரசியல், மத ரீதியான அதிகாரங்களும் வீழ்ச்சி அடையும். இப்படியாக தற்போது இது ஒரு ஆயத்த நாளாகும். (இப்படி ஒரு கவிழ்த்துப்போடுதல் மூலமாக) நெடு நாட்களாக ஜெபித்துக்கொண்டு வந்த தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் பூலோக ஆட்சி ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கான ஒரு ஆயத்த நாளாக இது உள்ளது.

“அறுப்பு உலகத்தின் முடிவு” என்று நாம் வாசிக்கிறபடி (மத். 13:39) கடைசி 40 வருடங்கள் (ஆக்கியோனின் முன்னுரையைப் பார்க்கவும்) உலகத்தின் முடிவு காலம், சுவிசேஷ யுகத்தின் “முடிவு” அல்லது “அறுப்பு” என்று அழைக்கப்படுகிறது. முன் சொல்லப்பட்ட இந்தக் காலத்திற்குரிய பொதுவான குணாதிசயம், சம்பவங்கள் பற்றி விரைவில் கவனிப்போம். ஆனாலும் அறுப்பின் விசேஷமான அம்சங்களைப் பற்றி வரையிருக்கின்ற ஒரு அத்தியாயத்தில் காண்போம்.

இந்த காலத்தின் தேதியைக் குறித்த தகவல் தானியே-ன் தீர்க்கதரிசனத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதைக்குறித்து அவன் ஒன்றும் அறியாதிருந்தான் என்று நாம் காண்கிறோம். ஏனெனில், “நான் அதைக் கேட்டும், அதின் பொருளை அறியவில்லை” (தானி. 12:8) என்று அவன் கூறியுள்ளான். அதைக்குறித்து அவன் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டபோது “இந்த வார்த்தைகள் முடிவு காலமட்டும் புதை பொருளாக வைக்கப்பட்டும், முத்திரிக்கப்பட்டும் இருக்கும்” என்று கூறப்பட்டது. ஆகவே இதி-ருந்து தெரியவருவது என்னவெனில் 1799க்கு முன்பாக ஒருவரும் தீர்க்கதரிசனத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதாகும். இந்த விஷயத்தை விட்டுவிடும்

முன்னர் 1829க்கு முன்னால் அதை அறிந்து கொள்ள ஆரம்பம் ஏற்படாது என்பதையும், மேலும் 1875ம் ஆண்டு வரை அது தெளிவாகாது என்பதையும் அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை நாம் காண்பிப்போம்.

தானியேல் தீர்க்கதரிசன புத்தகத்தின் 11வது அதிகாரம், முடிவு காலம் என்கிற இந்த காலத்தைக் குறித்து வந்த குறிப்பிடத்தக்க சம்பவங்களைக் கூறும்படியாகவே உள்ளது. ஆனால் 12வது அதிகாரம் அந்த இடத்தி-ருந்து அறுப்புக்கு அல்லது கால முடிவுக்கு வழி நடத்துகிறது. முடிவு கால ஆரம்ப தேதி கொடுக்கப்பட்டுள்ள வினோதமான முறையை, தீர்க்கதரிசனத்தை அறிகிற மாணவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். அது அறிந்து கொள்ளப்படுவதற்கென்று குறிக்கப்பட்டுள்ள காலம் வரைக்கும், அது குறிப்பிடத்தகுந்த விதத்தில் மறைக்கப்படும் விதத்தையும், குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் அந்த தேதியின்துல்-யத்தையும் காண முடியும். 11வது அதிகாரத்தில் இந்த காலத்தின் குறித்த வேளை விசித்திரமாகக் குறிப்பிடப்பட்ட பின்னர் அதில் ஒரு பெயரோ அல்லது ஒரு தேதியோ அறிவிக்கப்படாமல் இருக்கும் போது, 12வது அதிகாரம் மூன்று காலங்களைக் காட்டுகிறது. அவைகள் 1260, 1290, 1335 என்கிற தீர்க்கதரிசன நாட்களாகும். அதாவது 1799வது வருடமே முடிவு காலத்தின் ஆரம்பம் என்று 11வது அதிகாரத்தின் பாடத்தை உறுதி செய்வதோடு, நிரூபிக்கவும் செய்கிறது.

நாம் பார்க்க இருக்கின்ற சில மிக முக்கியமான குணாதிசயங்களையும், சரித்திரத்தின் சம்பவங்களையும் 11வது அதிகாரம் குறிப்பிடுவதாக இருந்தாலும், அதன் சாட்சியங்கள் அதிகமான தீர்க்கதரிசன மாணவர்களுக்கு இன்னமும் முத்திரையிடப்பட்டு, அதிக முக்கிய காரியமான தீர்க்கதரிசனத்தின் மையப்பொருள் ஏற்கெனவே நிறைவேறிவிட்டது போன்று இருப்பதுதான். ஒரு தீர்க்கதரிசனமானது வெளிப்படுவதற்கு ஏற்ற காலம் வருவதற்கு முன்னால் அதை மூடி வைப்பதோ அல்லது மறைத்து வைப்பதோ ஒன்றும் புதிய விஷயமல்ல. இந்த மையப்பொருள் ஏற்கெனவே நிறைவேறியிருக்கிறது என்று கடந்த காலத்தில் சில தீர்க்கதரிசனத்தின் மாணவர்கள் நம்பி உறுதியுடன்

இருப்பதினால் நம்முடைய பொதுவான மொழி பெயர்ப்புள்ள ஆங்கில வேதாகமத்தில் இடது பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பில் கிமு 171-168ல் நிறைவேறிற்று என்றுள்ளது. தானியேல் 11:31 இப்படியாக கூறுகிறது: “ஆனாலும் அவனிடத்தி-ருந்து புறப்பட்ட சேனைகள் எழும்பி அரணான பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் பரிசுத்த குலைச்சலாக்கி அன்றாட ப-யை நீக்கி, பாழாக்கும் அருவருப்பை அங்கே வைப்பார்கள்.”

இது சரியா நாட்டு இராஜாவான அந்தியோகஸ் எபிபேனஸ் (Antiochus Epiphanes) என்பவன் எருசலேமுக்குள் பலவந்தமாக நுழைந்து, ஆலயத்தில் தேவனுக்கு ஏறெடுக்கப்படும் ப-களை நிறுத்தி, அந்த ஆலயத்தில் ஜூபிடர் ஒ-ம்பலின் (Jupiter Olympus) சிலையை வைத்த போது இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

தனக்கு சொல்லப்பட்டதை நம்புவதில் திருப்தியடையும் பொதுவான மாணவனை திருப்திப்படுத்த, நிறைவேறினது போன்று காண்பிக்க இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் போதுமானதாக உள்ளது. மேலும், வெகு காலத்திற்கு முன்னரே நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனமாக இது இருப்பதால் அதில் அவனை நாட்டம் இழக்கச் செய்கிறது. ஆனால் ஊக்கத்துடன் பார்க்கும் மாணவனுக்கு அது (14வது வசனம்) ஏற்கெனவே முன்கூட்டியே சொல்லப்பட்டது என்பது தெரியும். அதாவது தானியே-ன் ஜனங்களைக் கொள்ளை அடித்தவர்கள் உண்மையிலேயே தரிசனத்தை நிறைவேற்ற முயற்சிப்பார்கள் (அல்லது நிறைவேற்றுவது போன்று காணப்படுவார்கள்), ஆனால் அதில் தோல்வியுறுவார்கள். மேலும் முடிவு காலம் ஒரு குறிக்கப்பட்ட காலமாகும் (வசனம் 35); ஆகவே அதுவரை முழுமையாக, சரியான விதத்தில் புரிந்துகொள்ள இயலாது. ஆகவே இவர்கள் கடந்த காலத்தில் இருந்து ஒரு சரியான அர்த்தத்தை எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். மேலும் இது நிறைவேறிவிட்டது என்று கூறப்பட்ட இதே தீர்க்கதரிசனத்திற்கு 200 வருடங்கள் கழித்து, நம்முடைய ஆண்டவர் இதைப்பற்றி நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததை ஜாக்கிரதையாக இருக்கிற மாணவன் பார்க்காமல் இருக்கவும் முடியாது. அவர் இதை எதிர் காலத்தில் நிறைவேற நாம்

எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று இப்படியாக கூறினார். “நீங்கள் அதை (பாழாக்குகிற அருவருப்பை) பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிற்கக் காணும் போது (எதிர்காலத்தில்)”..... மத். 24:3,15. மேலும் “வாசிக்கிறவன் சிந்திக்கக்கடவன்” என்று நம்முடைய ஆண்டவர் உண்மையான பாழாக்குகிற அருவருப்பைக் குறித்து நாம் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்று எச்சரிப்பும் விடுத்துள்ளார்.

மாபெரும் போப்பு அமைப்பு தான் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் என்கிற பெயரில் பல நூற்றாண்டுகளாக உலகத்தையும், சபையையும் கெடுத்த, பாழாக்குகிற அருவருப்பு என்கிற உண்மையை இதற்கு முந்திய புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியங்கள் போதுமான அளவு தெளிவுப்படுத்தியிருக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். அது வெகு காலமாக கிறிஸ்தவ சபையாகிய தேவனுடைய ஆலயத்தில் “பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நின்று கொண்டிருப்பது” உண்மைதான். அதன் தவறுகளில் இருந்து நாம் ஓடிப்போவதற்கு ஏதுவாக அதன் அருவருக்கத்தக்க குணாதிசயங்களை அதிகமதிகமாகப் பார்க்கும்படியாகக் கிடைத்த சிலாக்கியத்திற்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். அதன் நாட்கள் எண்ணப்பட்டுவிட்டன, அதற்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். மேலும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்தலம் (தானி. 8:14) சீக்கிரத்திலே உயர்த்தப்பட்டு தேவனுடைய மகிமையால் நிரப்பப்படும்.

இந்த அறிமுகத்தோடு தானியேல் 11ம் அதிகாரத்தை அதன் வரிசைப்படி ஆராய முற்படுகிறோம்.

இரண்டாவது வசனம் மேதிய-பெர்சியா சாம்ராஜ்யத்தோடு தொடங்குகிறது. கடைசி இராஜாவாக மூன்றாம் டேரியஸ் கோடோமனஸ் (Darius III Codomanus) இருந்தான்.

மூன்றாவது வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட பராக்கிரமமுள்ள இராஜா, கிரேக்க நாட்டவரான மகா அலெக்சாண்டர் ஆவான். இவனைப் பற்றி வில்லார்டு (Willard) என்பவர் எழுதிய சரித்திர துணுக்குகளி-ருந்து கொடுக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்டவற்றை ஆர்வத்துடன் படிக்க இயலும். அவர் கூறுகிறார்:

“மாவீரனான அலெக்சாண்டர் யூதேயா தேசத்தின் மேல்

படையெடுத்த பின்னர், இராணுவ வீரர்களையும், தனது ராணுவத்திற்கு உணவு பொருட்களையும் வழங்குமாறு ஒரு கட்டளையை எருசலேமிற்கு அனுப்பினான். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியனாகிய ஜேடஸ் (Jaddus) என்பவன் தான் பெர்சியா இராஜாவுக்கு விசுவாசம் உள்ளவனாக இருந்தபடியால், அவன் ஜீவனுள்ள நாள் மட்டும் தான் கடைப்பிடித்திருந்த நோக்கத்தைக் கைவிட முடியாது என்று பதில் எழுதினான். இப்படியாக மறுப்பு தெரிவித்ததற்கு பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக தீருவின் (Tyre) முற்றுகை முடிந்தவுடன் எருசலேமுக்கு நேராகச் சென்றான். அவன் வந்திருப்பது எதற்காக என்று அறிவிக்கப்பட்ட போது, அவனோடு வாதம் பண்ண முடியாது என்பதை முற்றுமாக உணர்ந்த உடன் பிரதான ஆசாரியன் தனது இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தேவனை நோக்கி பாதுகாப்பிற்காக முறையிட்டான். இரவு வேளையில் ஒரு தரிசனத்தின் மூலமாகக் கட்டளை பெற்று, அவன் பட்டணத்தின் வாசல்களை திறந்து விட்டு வழியெல்லாம் மலர்களைத் தூவினான். லேவிய ஆசாரியத்திற்கான அருமையான ஆடைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, வெள்ளை அங்கிகள் அணிந்த ஆசாரியர்கள் எல்லாரும் பின்தொடர வெற்றி வாகை சூடிய அலெக்ஸாண்டரை சந்திப்பதற்காக முன்னாகச் சென்றான். அலெக்ஸாண்டர் அவனை சந்தித்தான், வணங்கினான், அவனுக்கு ஆராதனை செய்தான். அலெக்ஸாண்டருடைய நண்பன் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, மற்றவர்கள் அவனை ஆராதிக்கும் போது அவன் ஏன் பிரதான ஆசாரியனை ஆராதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டான். அப்பொழுது அவன் கீழ்க்கண்டவாறு பதில் சொன்னான்: நான் அவனை ஆராதிக்கவில்லை. ஆனால் நான் ஆராதிக்கிற தேவனுடைய ஊழியானாக இருப்பதால் ஆராதிக்கிறேன். நான் அவனைப் பார்த்தவுடன் அவனை அறிந்து கொண்டேன். பெர்சியா தேசத்தை வெற்றி வாகை சூடுவதைக் குறித்துத் தியானிக்கும்போது மக்கதோனியாவில் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டேன். அதில் நான் பார்த்த விசேஷ ஆடை அவனுடையதாக இருக்கக் கண்டேன். அந்தத் தரிசனத்தில், அவன் தன்னுடைய தேவன் முன்னாக சென்று எனக்கு வெற்றி தருவதாக வாக்களிப்பார் என்று அவன் உறுதியாகக் கூறினான். அலெக்ஸாண்டர் அப்பொழுது ஆசாரியர்களை அரவணைத்து,

அவர்கள் நடுவாக நடந்து இப்படியாக எருசலேம் நகருக்குள் நுழைந்து மிகவும் பயபத்தியுடன் ஆலயத்தில் ப- செலுத்தினான். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் தானியேல் தீர்க்கதரிசனங்களை அவனுக்குச் சுட்டிக் காட்டி, அவனால் பெர்சிய தேசம் தோல்வி அடையும் என்பது ஏற்கெனவே அதில் கூறப்பட்டுள்ளது என்கிற அர்த்தத்தை விளக்கிக் கூறினான்.”

அலெக்ஸாண்டர் உலகத்தைக் குறுகிய காலமான 13 வருடங்களுக்குள் வென்று இருந்தாலும், அவனுடைய மரணத்திற்குப் பின்னர் இராஜ்யம் அவனுடைய குடும்பத்தினரிடம் ஒரே தேசமாகத் தொடர்ந்து இருக்கவில்லை. ஆனால் அவனுடைய நான்கு இராணுவ தளபதிகளால் அது துண்டு துண்டாக்கப்பட்டது என்பது 4வது வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த இடத்தில் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் தானியேல் 8: 3-9, 20-25 உடன் ஒத்து இருப்பதைக் கவனியுங்கள். அலெக்ஸாண்டரின் சாம்ராஜ்யத்தின் பிரிவுகளில் ஒன்றில் இருந்து (வசனங்கள் 8,9,21ஐ ஒப்பிட்டு பார்க்கவும்) ஒரு “சின்ன கொம்பு” அல்லது வல்லமை வெளியே புறப்பட்டு வரும், அது மிகவும் பெரியதாகும். இது ரோமாபுரியைக் குறிக்கிறது. அது கிரேக்க தேசத்தின் அழிவின் மீது உயர்ந்து செல்வாக்கு பெற்றது. ரோமாபுரி சாதாரண தேசமாக இருந்த வேளையில் அதன் ஸ்தானாதிபதிகள் கிரேக்க (Grecian) தேசத்தின் பராக்கிரமத்தை ஒத்துக்கொள்ள தீவிரமாக இருந்தபோது, மகா அலெக்ஸாண்டரின் பாதத்தில் விழுந்து சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பங்காக மாற ஆயத்தமாக இருந்தாலும் கூட, ரோம இராஜ்யம் படிப்படியாக உன்னத நிலைக்கு உயர்ந்தது.

தானியேல் 8:9, 10ல் சில வார்த்தைகளில் சொல்லப்பட்ட சரித்திரம் தானியேல் 11: 5-19ல் அதிகமான விபரங்களோடு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விரிவான விளக்கத்தின் போது எகிப்து தெற்கின் இராஜா என்றும், கிரேக்கர்கள் அதன் பின்னர் ரோமர்கள் அவர்களுக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் அல்லது கிரேக்க நாட்டி-ருந்து வந்த புதிய கொம்பு என்றும் கூறப்பட்டதோடு வடக்குப் பகுதியின் இராஜா என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகளுக்கு இடையில் பின்னப்பட்டதும், இப்பொழுது

ஒன்றோடு ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டதுமாக இருக்கிறதுதான் தேவனுடைய ஜனங்களின் சரித்திரமாகும். தானியே-ன் ஜனங்களுக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்த இறுதியான ஆசீர்வாதத்தைத் தானியேல் விசுவாசித்தான். 17வது வசனம் வரும் வரை அலெக்ஸாண்டரின் தளபதிகளுக்கும், அவர்களைப் பின்பற்றி அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்தவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட யுத்தங்களின் விவரங்களை இந்தச் சரித்திரத்தில் துருவிப் பார்ப்பது சிரமமானது என்பது மாத்திரமல்ல, தேவையற்றதும் கூட. 17வது வசனம் எகிப்தின் அரசியான கிளியோபட்ராவை (Cleopatra) குறிப்பிடுகிறது. இதுவரை உள்ள விஷயங்களை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுவதினால் இதைக் காட்டிலும் இன்னும் கடந்த காலத்திற்குள் கடந்து செல்ல அவசியமில்லை.

18வது வசனமும் 31வது வசனமும் அந்தியோகஸ் எபிபேனஸ் (Antiochus Epiphanes) என்பவனைக் குறிக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். தீர்க்கதரிசனம் செலூக்கஸ், பிலோ பேட்டர், அந்தியோகஸ், எபிபேனஸ் மற்றும் ட்லாமஸ் பிலோமேட்டர் (Seleucus, Philopater Antiochus Epiphanes, Ptolemeus Philomater) என்பவர்களுக்கு இடையில் நடந்த சின்னச் சர்வங்களையும், யுத்தங்களையும் அதிகாரத்தின் இறுதி வரை கூறுகிறது என்று தொடர்ந்து குறிப்பிடுகிறார்கள். யூதர்களும் இதே போன்று தான் கூறுவது தெரிகிறது. யூதர்கள் இந்த வியாக்கினத்தை 12வது அதிகாரம் வரை தொடர்ந்து நம்பி, வெகு சீக்கிரத்தில் மேசியா விடுவிப்பார் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு காரணம் இருந்தது. ஆகவே நம்முடைய ஆண்டவரின் பிறப்பின் போது “எல்லா மனிதர்களும் எதிர்பார்ப்போடு இருந்தார்கள்” என்று நாம் வாசிக்கிறோம். ரோமர்களின் கட்டுகளி-ருந்து அவரால், அவர் மூலமாக விடுதலை வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் 18வது வசனத்தில் இருந்து உண்மையான “அருவருப்பைப்” பார்க்கின்ற நாம், போப்பரசு வரை உள்ள முக்கியமானவர்களை தீர்க்கதரிசனம் இலேசாகக் குறிப்பிடுகிறது என்று அவைகளில் இருந்து விலகுகிறோம். அதன் பின்னர், அதைக் குறிப்பிட்டு அடையாளம் கண்ட பின்னர், அதன் உபத்திரவப்படுத்தும் வல்லமையை அறிந்து

கொள்ளுவதுடன், சரித்திரத்தின் மிக முக்கியமான நபர்களில் ஒருவராக இருக்கிற நெப்போ-யன் போனபார்ட்டைப் பற்றிய தேதியை விவரமாகக் கூறுவதைக் காண்கிறோம்.

ஆனால் முந்தைய வசனங்களில் சரித்திரத்தின் முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் தொடும்படியாக ஏன் மாற்றம் இருக்கிறது என்று ஒரு வேளை கேட்கப்படலாம். நாம் பதில் கூறுகிறோம். இது தீர்க்கதரிசனத்தை புதை பொருளாக வைக்கவும், முத்திரையிடவும் தேவனுடைய வழிமுறையாக இருக்கிறது. மேலும், முதலாவது வருகையின் போது இஸ்ரவேல் தடுமாற்றம் அடையாதபடி தீர்க்கதரிசனத்தில் எல்லாம் சரியாக ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டிருந்தது. இந்த அதிகாரத்தின் 3ல் இருந்து 17வது வசனங்கள் வரை உள்ள இந்த தீர்க்கதரிசனத்தில் 20 நூற்றாண்டுகளின் சிறிய, பெரிய விபரங்கள் கூறப்பட்டு இருக்குமென்றால் அது நீளமானதாக, கடினமானதாக, புரிந்து கொள்ள முடியாததாக இருந்திருக்கும். மேலும் யூதர்களுக்கும் ஆதி சபைக்கும், தேவனுடைய இராஜ்யம் வருவதைப் பற்றிய காலத்தைக் குறித்து ஒரு கருத்தைக் கொடுத்து இருக்கும். ஆனால் இது தேவனுடைய நோக்கமாக இருந்ததில்லை.

அதன்பின்னர் தொடர்ந்து பார்க்கும் போது 17-19 வரை உள்ள வசனங்கள் மார்க் ஆண்டனியும், கிளியோபட்ராவும், (Mark Antony, Cleopatra) சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களின் காலங்களையும், ஆண்டனி வீழ்ந்த காலத்தையும் எகிப்து தேசம் (தென்பகுதியின் இராஜாவான எகிப்து) ரோம சாம்ராஜ்யத்திற்குள்ளாக விழுங்கப்பட்ட காலத்தையும் குறிக்கிறது. 20வது வசனத்தை கப்பம் கட்டுகின்ற எல்லா தேசங்களில் இருந்தும் அதிகமான தீர்வைகளை வசூல் செய்வதில் சரியான முறையைக் கையாண்டு வந்ததினால் பேர்பெற்ற அகுஸ்து ராயனுக்கு (Augustus Caesar) ஒப்பிட்டு பார்க்கிறோம். யூதேயாவிலும் மற்றும் உலகெங்கிலும் அவன் வரி வசூ-த்து வந்தது, நம்முடைய ஆண்டவரின் பிறப்போடு சம்பந்தப்பட்டு வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. (லூக்கா 2:1) “அந்நாட்களில் உலகெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்படவேண்டுமென்பது அகுஸ்துராயனால் கட்டளை பிறந்தது” என்கிற அறிக்கை சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு அழகாகப் பொருந்துகின்றது. அது மாத்திரமல்ல, “செழிப்பான

ராஜ்யத்தில் தண்டல்காரனைத் திரியப்பண்ணுகிற ஒருவன் தன் ஸ்தானத்தில் எழும்புவான்” என்பதும் இதற்கு பொருத்தமாக உள்ளது. ஏனெனில், அகுஸ்து ராயனின் ஆட்சியின் காலம், மாபெரும் ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் மகிமையான யுகம் என்று சரித்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “ரோமின் பொற்காலம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

20வது வசனத்தின் இன்னொரு மொழி பெயர்ப்பு இப்படியாகக் கூறுகிறது, “செழிப்பான ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கும்படி வரிவசூல்-ப்பவன் ஒருவன் தன் ஸ்தானத்தில் எழும்புவான்.” இது விசேஷமாக பாலஸ்தீனாவுக்குப் பொருந்துவது போன்று தோன்றும். மேலும், இது லூக்காவில் சொல்லப்பட்டதற்குச் சரியாகப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு மொழிபெயர்ப்பும் சரிதான். அது ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் மகிமையான நேரமாகும். மேலும் இராஜ்யத்தின் மகிமையான பிரதேசமான பாலஸ்தீனா வழியாக வரி வசூல்-ப்பவர்களைக் கடந்து செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அதற்கும் மேலாக கவனிக்கப்பட வேண்டியதென்னவெனில், அகுஸ்து ராயன் தான் உலகத்திற்கு முறைப்படியான வரி வசூல் முறையை அறிமுகப்படுத்தியவராகும்.

இந்த முக்கியத்துவம் பெற்ற ஆட்சியாளரைப் பற்றி நாம் மேற்கொண்டும் வாசிப்பதாவது; “ஆகிலும் சில நாளைக்குள் கோபமில்லாமலும், யுத்தமில்லாமலும் நாசமடைவான்.” அகுஸ்து ராயனைக் குறித்து அவன் அமைதியான முறையில் மரித்தான் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. ஆனால் அதே வேளையில் சாம்ராஜ்ய அதிகாரத்தில் அவனுக்கு முந்தி இருந்தவரும், அவனுக்கு பின் வந்த ஏழு பேரும் கொடுமையான முறையில் மரித்தார்கள். அவனுடைய மரணம் அவன் அதிகாரத்தின் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்த சில வருடங்களுக்குள் நிகழ்ந்தது. அதுவும் இராஜ்யத்தின் மகிமையான பிரதேசத்தின் வழியாக வரி வசூல்-ப்பவர்களைக் கடந்து செல்ல அனுமதித்த சில வருடங்களுக்குள் நிகழ்ந்தது.

21வது வசனம் அகுஸ்து ராயனுக்கு (Augustus) பின்னாக வந்த திபேரியு ராயன் என்பவரைக் குறித்து சரியான முறையில் பின் வருமாறு கூறுகிறது. “அவன் ஸ்தானத்தில் அவமதிக்கப்பட்டவன்

ஒருவன் எழும்புவான். இவனுக்கு இராஜ்யபாரத்தின் மேன்மையைக் கொடாதிருப்பார்கள்; ஆனாலும் இவன் சமாதானமாய் நுழைந்து இச்சகம் பேசி இராஜ்யத்தைக் கட்டிக் கொள்வான்.” தீர்க்கதரிசியால் மேலே சொல்லப்பட்டது எப்படியாக திபேரியு ராயனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சரித்திர குறிப்புக்கு ஒத்துப்போகிறது என்பதை இங்கே பார்ப்போம்.

ஓயிட் (white) என்பவர் இப்படியாகக் கூறுகிறார். “திபேரியு சிங்காசனத்தில் ஏறிய போது அவனுக்கு வயது ஐம்பத்தி ஆறு. அப்பொழுது நாட்டின் முக்கியமான காரியங்களை பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ள அதிக ஆர்வம் இல்லாதிருந்தான்..... எல்லா தடைகளும் அகன்று விட்ட நிலையில் இந்த அரசர்கள் அவனுடைய கொடுமையான இம்மைக்குரிய இன்பங்களுக்கு இடமளித்தான்.”

வில்லார்டு (Willard) என்பவர் இப்படியாகக் கூறுகிறார்:

“முதலாவது அவன் நிதானத்துடன் ஆளுகை செய்வது போல் காண்பித்துக்கொண்டான். ஆனால் முகமூடி சீக்கிரம் அகன்று விட்டது..... ஜனங்களின் அரசியல் உரிமைகளை அவன் மந்திராலோசனை சபைக்கு (Senate) மாற்றியிருந்தான். ஆனால் அது வெகு சீக்கிரத்திலே இழிவுக்குள்ளாயிற்று. இப்படியாக அவனுடைய செயல்களை மிகவும் மரியாதையுடன் அனுமதித்ததோடு, அவர்களுடைய தெருக்களை இரத்தத்தினால் நிரப்பிய மனிதனுக்கு தொடர்ந்து முகஸ்துதி என்கிற தூபவர்க்கத்தை ஏற்றெடுத்தது. மனிதர்களுக்குள்ளேயே மிக இழிவான இந்த மனிதனின் ஆட்சியின் கீழ்தான் நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து யூதேயாவில் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.”

இந்த நிகழ்ச்சிகள் தீர்க்கதரிசியின் விளக்கங்களுக்குச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. மேலும் 22வது வசனத்தின் மூலமாக இன்னும் உறுதி செய்யப்படுகிறது. “பிரவாகமாய் (வெள்ளம்) வருகிற சேனைகள் (எதிர்ப்பவர்கள்) இவனாலே பிரவாகமாய் முறிக்கப்படும். உடன்படிக்கையின் தலைவனும் முறிக்கப்படுவான்.” இந்தக் கடைசி அறிக்கை நிச்சயமாகவே நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசுவைக் குறிக்கிறது. இயேசுவானவர் சரித்திர ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிற

வண்ணமாக, யூதேயா தேசத்தில் திபேரியுவின் பிரதிநிதியாக இருந்த பிலாத்துவினாலும் ரோமப் போர் வீரர்களாலும் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

“ஏனென்றால் அவனோடு கூட சம்பந்தம் பண்ணின நாட்கள் முதல் (அவனை சக்கரவர்த்தியாக ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர்) அவன் சூதாய் நடந்து கொஞ்சம் ஜனங்களோடே புறப்பட்டு வந்து பெலங்கொள்ளுவான். (திபேரியு மெய்க்காப்பாளர்களை முதலாவது 10,000 பேரைக் கொண்டு அமைத்தான். பிறகு இது இரண்டு மடங்காயிற்று. இந்தச் சிறிய எண்ணிக்கையானவர்கள் சக்கரவர்த்தியின் மெய்க்காப்பாளர்களாக ரோமாபுரியில் அவனுடைய நிர்வாகத்திற்குள் தொடர்ச்சியாக இருந்தார்கள். அதின் மூலம் அவன் ஜனங்களையும் மந்திராலோசனை சபையையும் பயமுறுத்தினான். மேலும் அவன் பொதுவான தேர்தல்கள், சட்ட சபை ஆகியவைகளை ஒழித்து விட்டான்.) தேசம் சுக வாழ்வோடும் சம்பூரணத்தோடும் இருக்கையில், அவன் உட்பிரவேசித்து, தன் பிதாக்களும் தன் பிதாக்களின் பிதாக்களும் செய்யாததைச் செய்வான், கொள்ளையிட்டுச் சூறையாடி, பொருளை அவர்களுக்கு இறைத்துப் பங்கிட்டு, அரண்களுக்கு விரோதமாகத் தனக்குள் உபாயங்களை யோசிப்பான்; சில காலமட்டும் இப்படியிருக்கும்.” 23, 24 வது வசனங்கள்

மேற்கொண்டும் தேசங்களை வெற்றிக் கொண்டு சேர்ப்பதைக் காட்டிலும், இதற்கு முன்பாக வெற்றி பெற்று சேர்த்த தேசங்களை, சமாதானத்துடன் ஆளுகை செய்து காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே, அகுஸ்துராயன் மற்றும் அவனுக்குப் பின் வந்தவர்களின் நோக்கமாயிருந்தது. இந்த நிலையைக் காத்துக்கொள்ளுவதற்கு அவர்களுடைய யுக்தி என்னவெனில், தங்களுக்குக் கிடைத்த நாடுகளைப் பிரித்து, அந்தந்த பிராந்தியங்களில் தேசாதிபதிகளை மதிப்பும், அதிகாரமும் கொடுத்து நியமித்தார்கள். அவர்கள் பதவியில் நிலைத்திருப்பது என்பது அவர்களுடைய பிராந்தியங்களில் அமைதியைக் காத்துக் கொள்ளுவதைப் பொறுத்தும், அவர்கள் ராயன் மேல் (Caesars) வைத்திருந்த இராஜ பக்தியைப் பொறுத்தும், வரி வசூல்-ப்பதில் அவர்கள் உறுதியாக செயல்படுவதைப் பொறுத்தும்

இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் முன் செய்தது போன்று, யுத்தத்தில் கிடைத்த பொருட்களை அடையாளமாக ரோமாபுரிக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக உலகத்தைக் கொள்ளையிடவோ, சூறையாடவோ வேண்டும் என்கிற கொள்கையைக் கடைபிடிக்கவில்லை. இந்த ராஜ தந்திர கொள்கையால், முன்பு அதன் சேனைகள் அங்கும் இங்கும் சென்றது போல் இல்லாது, இப்படி வருங்காரியங்களைக் கணிப்பது என்கிற முறையால் ரோமாபுரி இப்பொழுது உலகத்தை முழுமையாக அதிகமான மதிப்புடனும் ஆண்டது.

தீர்க்கதரிசனமானது குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் அகுஸ்து, திபேரியஸ் என்பவர்களைப் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட விதத்தில் குறிப்பிட்டாலும் அது முடிவு வருவதற்காகத்தான் இருந்தது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முடிவு என்பது கிரீசிடமிருந்து ரோமாபுரிக்கு உலக ஆதிக்கத்தை மாற்றுவதாகும். மாவீரன் அலெக்ஸாண்டரின் நான்கு தளபதிகளிடம் இருந்து, அதாவது அந்த சாம்ராஜ்யத்தின் நான்கு பகுதிகளுக்கு பொறுப்பானவர்களிடம் இருந்து (தானியேல் 8:8ல் சொல்லப்பட்ட வெள்ளாட்டுக் கடாவின் நாலு கொம்புகள்) ரோம சாம்ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவதாகும். இதற்கு முன்பாக ரோம சாம்ராஜ்யம் கிரேக்க சாம்ராஜ்யத்தின் பகுதியாக இருந்தது. மாவீரன் அலெக்ஸாண்டருக்குப் பின் வந்த நான்கு தளபதிகள் பற்றி சரித்திரத்தில் கூறப்பட்டதை விட அதிகத் தெளிவாக தீர்க்கதரிசனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நான்கு பேர்களுக்கிடையில் பிரிக்கப்பட்டது தானியேல் 8:8 மற்றும் 11:4-5ல் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சரித்திராசிரியர் (Willard's Universal History, Page 100) கூறுகிறார்:

“கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் இப்பொழுது நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டணியில் இருந்த ஒவ்வொரு தளபதிக்கும் ஒரு பகுதி கொடுக்கப்பட்டது. எகிப்தின் அரசரிமையை டாலமி (Ptolemy) என்பவன் பெற்றான். செலூக்கஸ் (Seleucus) சிரியா மற்றும் மேல் ஆசியாவைப் பெற்றான். -சிமேக்கஸ் (Lysimachus), திரேஸ், ஆசியா மைனர் தூரத்தில் உள்ள டாரஸ்சையும் பெற்றான்.

மேலும் கேசென்டர் (Cassander) அவனுடைய பங்காக மேசிடோனியாவைப் பெற்றான்.”

இப்படியாக பிரிக்கப்பட்டதில் இத்தா- கேசென்டர் (Cassander) வசம் வந்தது. இது வடக்கு பகுதியில் இருந்தது. இது வடக்கு பகுதியின் இராஜ்யம் என்று அழைக்கப்பட்டது. எகிப்து தெற்கு பகுதியில் இருந்ததால் அது தெற்கு பகுதியின் இராஜ்யம் என்று அழைக்கப்பட்டது. படிப்படியாக ரோமர்களின் செல்வாக்கு நிலைபெற்றது. மேலும் செலூக்கஸ் (Seleucus), -சிமேக்கஸ் (Lysimachus), கேசென்டர் (Cassander) ஆகியோர் வைத்திருந்த பகுதி படிப்படியாக ரோம அதிகாரத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. இது வடக்குப் பகுதி பிரதேசத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. இதன்படி தெற்கத்திய பிரிவில் உள்ள எகிப்து மாத்திரம் தனித்திருந்தது. கிளியோபாட்ரா, ஆண்டனி, அகுஸ்து ராயன் (Cleopatra, Antony Augustus Caesar) என்பவர்களின் காலத்தின் போது தெற்கத்திய பகுதியாகிய எகிப்து வடக்கு பகுதியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. இப்படியாக ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கிளியோபாட்ராவின் (Cleopatra) தகப்பன் மரிக்கும் தறுவாயில் இருந்தபோது அவனுடைய பிள்ளைகள் இள வயதுள்ளவர்களாய் இருந்தபடியால் அவனுடைய விருப்பத்தின்படி இராஜ்யத்தை ரோம மந்திராலோசனை சபையின் பாதுகாப்புக்குள்ளாக விட்டான். இன்னொரு காரணம் மாற்கு ஆண்டனியின் (Mark Antony) தோல்வியாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு உண்மையாகவே தெற்கத்திய ராஜ்யமாகிய எகிப்து வடக்குப் பகுதியின் இராஜ்யத்தைப் போன்று (ரோமாபுரியைப் போன்று) வ-மை பெற்று இருந்தது. சரித்திர ஆசிரியர்கள் நமக்குக் கூறுகிறார்கள்: “அந்த காலத்தில் எகிப்துதான் பெரிய வணிகப் பட்டணமாக விளங்கினது. அப்போது அங்கே 33,000 பட்டணங்கள் இருந்தன; மேலும் அதன் வருடாந்திர வருமானம் 14,800 வெள்ளி தாலந்தாக இருந்தது.” அதாவது ஏறக்குறைய 20,000,000 அமெரிக்க டாலர்களுக்கு சமமானதாகும்.

தீர்க்கதரிசனத்தின் நோக்கத்தையும் அர்த்தத்தையும் உணர்ந்தவர்களாக இந்த இராஜ்யங்களின் அரசர்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட விவரங்களைக் குறித்து நாம் அதிகம் எதிர்பார்க்கக்

கூடாது. ஆனால் வடக்கின் இராஜா என்று கூறும் போது, அது ரோமாபுரியின் பிரதிநிதி என்றும், தெற்கின் இராஜா என்று கூறும் போது அது எகிப்தின் பிரதிநிதி என்றும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த வியாக்கியானத்தோடு நாம் தீர்க்கதரிசனத்தைத் தொடர்ந்து பார்ப்போம். 25வது வசனம் : “பின்னும் தென்திசை ராஜாவுக்கு விரோதமாகப் பெரிய சேனையோடே போர் செய்யத் தன் வல்லமையையும் தன் ஸ்திரத்தையும் எழுப்புவான்; அப்பொழுது தென்திசை ராஜா மிகவும் பலத்த பெரிய இராணுவத்தோடே போய் யுத்தங்கலப்பான்; ஆனாலும் அவர்கள் அவனுக்கு விரோதமாகத் துராலோசனை பண்ணியிருந்தபடியால், அவன் நிற்கமாட்டான்.”

கிமு 30ல் இருந்து அகுஸ்துராயன் (Augustus Caesar) எகிப்தை ஒரு ரோம பிரதேசமாக ஆக்கிய காலத்தி-ருந்து இரண்டு தேசங்களுக்கும் இடையில் யுத்தம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் கிபி 269ல் கிளியோபாட்ராவின் (Cleopatra) சந்ததியில் வந்த செனோபியா (Zenobia) என்கிற இராணி அதன் ஆட்சிக்கு உரிமை கோரி தனது ஆளுகைக்குக் கொண்டு வரும் வரை எந்த யுத்தமும் நடைபெறவில்லை. அவளுடைய ஆட்சி குறுகிய காலத்திற்குத்தான் இருந்தது. ஆரு-யன் (Aurelian) என்கிற ரோம பேரரசர் கிபி 272ல் அவளை வெற்றி கொண்டான். சரித்திர ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “சிரியாவும், எகிப்தும், ஆசியா மைனரும், செனோபியாவின் (Zenobia) சுதந்திரமான போக்கை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவள் பால்மிராவின் (Palmyra) இராணியாக இருந்தாள். ஆனால் அந்த யுகத்தின் முதலாவது அதிகாரியாக இருந்தவரின் இராணுவத் திறமைகளையும், சாம்ராஜ்யத்தின் மிகச் சிறப்பான இராணுவத்தையும் சமாளிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. இருந்தாலும் ஆரு-யன் (Aurelian) அவளைக் குறித்துப் பின் வருமாறு எழுதுகிறான்: “நான் ஒரு பெண்மணிக்கு எதிராகப் பண்ணுகிற யுத்தத்தைக் குறித்து ரோம ஜனங்கள் அவகீர்த்தியுடன் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் செனோபியாவின் (Zenobia) குணாதிசயத்தையும் புகழையும் குறித்து அறியாதிருக்கிறார்கள். அவள் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணுவதையும் அவளுடைய ஆபத்தை உணராத துணியையும் குறித்து விவரிப்பது கடினமான காரியமாகும்.” எகிப்தில் செனோபியாவின் (Zenobia) கூட்டாளியாக இருந்த ஃபிர்மஸ் (Firmus) சீக்கிரமாக தோற்கடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டான். 28வது வசனத்தில்

சொல்லப்பட்டபடி ஆரு-யன் (Aurelian) கனத்துடனும், அதிகமான ஐசுவரியத்துடனும் ரோம் நகருக்குத் திரும்பினான். இது குறித்து வசனம் 28 கூறுகிறதாவது : “அவன் மகா சம்பத்தோடே தன் தேசத்துக்குத் திரும்பி, தன் இருதயத்தைப் பரிசுத்த உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாக வைத்து, அதற்கானதைச் செய்து (பல்வேறு விதமான காரியங்களை), தன் தேசத்துக்குத் திரும்பிப் போவான்.”

அவன் சேர்த்துக்கொண்ட சம்பத்திற்கு ஆதாரமாகவும் ரோம் நகரின் வீதிகளில் வெற்றி பவனி வந்ததைக் குறித்து கிப்பன் (Gibbon) என்பவர் எழுதியிருப்பதி-ருந்து நாம் காணலாம். அவர் கூறுகிறார் :

“ஆசியாவின் சம்பத்தும், ஜெயிக்கப்பட்ட தேசங்களின் ஆயுதங்களும், சிரியா இராணியின் கொடிகளும் கம்பீரமான கவசங்களும் அவைகள் இருந்த வண்ணமாகவே அல்லது கலைத்திறமை அற்ற வகையில் நீக்கப்பட்டன.... செனோபியாவின் (Zenobia) அழகான உருவம் தங்கச் சங்கி-களில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது; அவளுடைய கழுத்தைச் சுற்றி இருந்த தங்கச் சங்கி-யை ஒரு அடிமை தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். தாங்க முடியாத அளவிற்கு ஆபரணங்களின் சுமையால் அவள் கிட்டத்தட்ட மயக்கமுற்று விழுவது போல் இருந்தாள். அவள் ஒரு நாளில் ரோமின் வாசல்களுக்குள் நுழைய வேண்டும் என்று கற்பனை செய்து அதற்காக வைத்திருந்த கம்பீரமான இரதத்திற்கு முன்பு நடந்து செல்வது அவளுடைய வழக்கமாக இருந்தது.”

அவன் திரும்பி வரும்போது அவனுடைய இருதயம் பரிசுத்த உடன்படிக்கைக்கு (கிறிஸ்தவத்திற்கு) எதிராக இருக்கும் என்கிற தீர்க்கதரிசியின் கூற்றைப் பற்றி மோசியம் (Mosheim) என்பவர் இப்படியாகக் கூறுகிறார்:

“ஆரு-யன் அதிகமான அளவில் விக்ரிக ஆராதனை செய்பவனாக, கிறிஸ்தவர்கள் மேல் அதிகமான வெறுப்புள்ளவனாக இருந்தாலும், முதல் நான்கு வருட காலத்தின் போது கிறிஸ்தவர்களுக்கு தீமை செய்ய வழி வகுக்கவில்லை. ஆனால் அவனுடைய ஆட்சியின் ஐந்தாவது வருடத்தில் தன்னுடைய மூட நம்பிக்கையாலோ அல்லது மற்றவர்களுடைய மூட நம்பிக்கையால் உந்தப்பட்டோ கிறிஸ்தவர்களை உபத்திரவப்படுத்தும்படி

ஆயத்தப்பட்டான். அவன் அதிக நாள் ஜீவித்திருப்பானாகில் அவனுடைய குணம் அவ்வளவு கொடியதாகவும் மூர்க்கத்தனம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தபடியாலும், மேலும் அவன் தேவர்களை ஆரதிக்கிறவர்களாலும், ஆசாரியர்களாலும், அவர்கள் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடியவனாக அவர்கள் அவனை வைத்திருந்தபடியாலும், இதற்கு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களை அவன் அதிக சித்திரவதை செய்திருப்பான். ஆனால் அவனுடைய புதிய உத்திரவுகள் மற்றெல்லா பகுதிக்கும் செல்வதற்கு முன்னதாகவே அவன் கொலை செய்யப்பட்டான். ஆகவே ஒரு சில கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரமே அவர்களுடைய தெய்வ பக்திக்காக, அவனால் உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டார்கள்.” (கிறிஸ்தவத்தின் சரித்திரம் தொகுதி 2, பக். 101)

தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, வெற்றிவாகை பெற்று திரும்பும் போது கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான உபத்திரவப்படுத்தும் எண்ணம் வெளியரங்கமாக தோற்றமளித்தது. ஆரு-யன் சூரிய கடவுளை வணங்குகிறவன். மேலும் செனோபியாவின் மேல் அவன் கொண்ட வெற்றிக்கு காரணம் சூரிய கடவுள்தான் என்று நினைத்தான். ஆகவே அதனால் பெற்ற நன்மையை அங்கீகரிக்கும்படி யுத்தம் முடிந்த உடனே சூரிய கடவுளின் கோவிலைச் செப்பனிட்டான். சூரியனை ஆரதிப்பது தகுதியற்றது என்று கிறிஸ்தவர்கள் நினைத்தார்கள். இப்படியாக சூரியனை ஆரதிக்க அவர்கள் மறுத்ததுதான், திடீரென்று அவன் மூர்க்கமாக அவர்களை உபத்திரவப்படுத்தியதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

வசனம் 26: “அவனுடைய போஜனங்களைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் அவனை நாசப்படுத்துவார்கள்; ஆகையால் அவனுடைய இராணுவம் பிரவாகமாய் வரும்; அநேகர் கொலையுண்டு விழுவார்கள்.” ஆரு-யன் தன்னுடைய சொந்த இராணுவத் தளபதிகளாலேயே கொலை செய்யப்பட்டான். அவனுடையவர்களில் அநேகர் கொலை செய்யப்பட்டாலும் இராணுவம் வெற்றி கொண்டதாக இருந்தது.

27வது வசனம் ரோம்புரிக்கோ அல்லது எகிப்துக்கோ

உரித்தானதல்ல, ஆனால் ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் அல்லது வல்லரசுகளில் உள்ள இரண்டு இராஜாக்களைக் குறிக்கின்றது. சாம்ராஜ்யத்தின் அதிகாரம் படிப்படியாக மரிக்கிறது. மதகுருமார்களின் (Clerical) அதிகாரம், ஜீவன் பெற்று வலுப்பெற்றது. ஒவ்வொருவரும் சுயநலத்தோடு செயல்பட்டாலும் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கிடையாது என்று மறுக்கிறவர்களாக இருந்தார்கள். வசனம் கூறுகிறதாவது : “இந்த இரண்டு ராஜாக்களின் இருதயமும் தீமை செய்ய நினைக்கும்; ஒரே பந்தியி-ருந்து பொய் பேசுவார்கள்; ஆனாலும் அது வாய்ப்பதில்லை; (அந்தக் காலத்தின் போது) குறித்த காலத்துக்கு முடிவு இன்னும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும்.” அல்லது தெளிவாகக் கூறவேண்டும் எனில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலமாகிய 1260 வருடங்கள் போப்பரசின் உபத்திரவப்படுத்தும் காலமாக தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே மத குருமார்களுக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் இடையில் உள்ள கூட்டு அல்லது ஒற்றுமை முன்னேற்றம் அடைய முடியவில்லை. ஏனெனில், அந்த காலத்தி-ருந்து 1260 வருடங்கள் எண்ணப்படும் போது அது “முடிவை” சீக்கிரமாகவே கொண்டு வரும். ஆகவே அது ஒதுக்கி வைக்கப்படவேண்டும் அல்லது நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும். மேலும் இத்தா-யில் சாம்ராஜ்யம் படிப்படியாகத் தானாகவே சீரழிய விட்டுவிடவேண்டும். ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்தவ குருமார்கள் (Bishops) அதிகாரத்திற்காகத் திட்டம் தீட்டுவதை மத சரித்திரத்தில் நாம் காண்கிறோம். ஆகவே பேரரசர்களும் புதிய மதத்தை அங்கீகரிப்பது தங்களுடைய நலனுக்கு உகந்ததாக இருக்கக் கூடுமா என்பதை விவாதித்தார்கள். ஆனால் கான்ஸ்டன்டைன் (Constantine) சரியான நேரத்தில் செயல்பட்டான். மற்றவர்கள் இதைக்குறித்து சிந்தித்து கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் மத அதிகாரமும் இராஜ்யத்தின் அதிகாரமும் இணைய வேண்டும் என்கிற விருப்பத்தை ஜனங்களின் கோபத்தினிமித்தம் உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

29வது 30வது வசனங்கள் இடைநிறுத்தி கூறப்பட்ட பகுதி, அதாவது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அர்த்தத்தை மறைக்கும்படியான வசனங்கள் என்று நாம் கருதுகிறோம். மேலும், எதிர்காலத்தில் நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கும் எகிப்தின் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் ஏற்படக்கூடிய மோதலைக்

குறிப்பிடும்படியான வசனங்கள் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஒரு யுத்தத்தைத் தவிர இவைகளுக்கு இடையில் வேறு ஒன்றும் ஏற்படாது. அதுவும் “குறிப்பிட்ட காலத்தில்” அதாவது அந்த காலத்தின் முடிவில், 1799ல் இருக்கும். ஆகவே 40-45 வது வசனங்களில் விளக்கப்பட்டபடி கடைசி யுத்தத்தைக் குறிக்கும்படியானவைகளைப் பார்க்கும் வரை இந்த வசனங்களை ஆராய்வதை இந்தக் காரணத்திற்காக விட்டு விடுவோம்.

31வது வசனம் 27வது வசனத்தின் கருத்தோடு இணைகிறது. அது ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள அதிகாரங்கள் இரண்டில் அதிக ஜெயங்கொண்டதாக இருக்கும் போப்பின் அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது என்று நாம் நிதானிக்கிறோம். ஆரு-யன் வரைக்கும் தனிப்பட்ட விதத்தில் முக்கியமான ஆட்சியாளர்களைச் சரித்திரத்தின் மூலம் நாம் பார்த்தோம். அரசாங்கம், மதம் ஆகிய இரு அதிகாரமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிராக இருப்பதை நமக்கு அறிவிக்கிறது. பிறகு போப்பின் அதிகாரம் வலுப்பெற்றபோது, காணப்பட்ட அதன் குணாதிசயம் அது தேவனுடைய சத்தியத்திற்கும், சபைக்கும் தொடர்புடையதாக எப்படியாகச் செயல்படுகிறது என்பதை அறிவிக்கிறது. போப்புக்கள் பலர் மாறினாலும், அந்த முறையை ஒரு இராஜாவாக அல்லது அதிகாரமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கும் மத ஆட்சியாளர்களுக்கும் இடையில் உள்ள போட்டியில் போப்பரசு வெற்றி பெற்றது என்று நாம் அறிந்து உள்ளோம். தீர்க்கதரிசனம் இப்படியாகக் கூறுகிறது: “ஆனாலும் அவனிடத்தி-ருந்து புறப்பட்ட சேனைகள் எழும்பி, (அவனுக்குள்ளிருந்து வ-மையானவர்கள் எழும்புவர்கள் என்று Young என்பவரின் வேதாகம மொழி பெயர்ப்பு அறிவிக்கிறது) அரணான பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்கி, அன்றாட ப-யை நீக்கி, பாழாக்கும் அருவருப்பை அங்கே வைப்பார்கள்.”

மத அதிகாரமோ அல்லது அரசாங்க அதிகாரமோ ஒருவரை ஒருவர் விழுங்குவதில் வெற்றி பெறவில்லை என்பதை இது குறிப்பிடுகிறது என்று நாம் கருதுகிறோம். இது ஒரு நேரத்தில் சாத்தியமாகும் என்பது போன்று இருந்தாலும், “வ-மையானவர்கள்” எழும்பி, அவர்கள் அரசாங்கம் மற்றும் மதத்தின் அடிப்படையான

கொள்கைகளை அகசிபடுத்தினார்கள். “அரணான பரிசுத்த ஸ்தலம்” அரசாங்க அதிகாரத்தின் புனித ஸ்தலங்களை அந்த வேளையின் போது தேவன் இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங்களுக்கு, புற ஜாதியினருக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருந்ததால் அதை சபையில் இருந்தவர்கள் அற்பமாக எண்ணினார்கள். அவர்கள் அந்த வேளையில் ஆளுகை செய்ய வேண்டும் என்று வாஞ்சித்தார்கள். மேலும் எல்லா வழிகளிலும் அவர்களுடைய மத சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வரும்படி, அதற்கு உதவியாக இருக்க அரசாங்க அதிகாரத்தை விரும்பி நின்றார்கள். தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலம் (அவர் தங்கி இருக்கிற ஸ்தலமான சபை) அருவருப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டது, பரிசுத்த குலைச்சலாக்கப்பட்டது. இந்த “வ-மையானவர்கள்,” தங்களுடைய விடா முயற்சியால் அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களோடு அதிகாரம் பெறவும், எண்ணிக்கையில் அதிகம் உள்ளவர்களோடும் மற்றும் ஜனங்களின் செல்வாக்கைப் பெறவும் இப்படியாக செய்தார்கள். இது போப்பரசு கருவில் இருந்துகொண்டு மதகுருமார்களை ஆட்சியில், அதிகாரத்தில் அமர்த்துவதற்காகச் செய்யப்படும் தந்திரமாகும்.

இந்த தலைக்கனம் பிடித்தவர்கள், “வ-மை படைத்தவர்கள்” தேவனுடைய திட்டத்தை மதிக்காமல், தற்காலத்தில் இருக்கிற அதிகாரத்திற்கு உட்படாமல் (நம்முடைய தற்காலத்திய சோதனைகள், எதிர்காலத்தில் நாம் வல்லமைக்கும் அதிகாரத்திற்கும், மகிமைக்கும், உலகத்தை ஆட்சி செய்வதற்கும், நமக்காக தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதை உணராமல்) ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானம் பண்ணி, கூடுமானால் தேவனுடைய காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணி, இம்மட்டுமாக தேவனுடைய திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டு சத்தியத்தின் சாராம்சத்தை இழந்து, வெளிப்புறத் தோற்றத்தை மட்டும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்று பார்க்கும் போது நாம் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியாது. சத்தியத்தை மறுத-க்கும் திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எது என்றால் “நித்திய ப-யை நீக்குதல்” ஆகும். ரோம சபையின் பூஜை ப-யும், அப்பமும், திராட்சை ரசமும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகவும், இரத்தமாகவும்

மாறுவதாக கூறுவதும் உபதேச சீர்கேட்டின் உச்ச கட்டமாகக் காணப்பட்டது. இதை இங்கே குறிப்பிட்டு விட்டு பின்வரும் ஒரு அதிகாரத்தில் வரக்கூடிய சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு தீர்க்கதரிசனத்தைக் குறித்து முழுமையாக ஆராய்ந்து பார்க்கும்படியாக விட்டு விடுகிறோம். இந்த அவலட்சணமான பெரிய தவறு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் இருந்து, இந்த முறையை தேவன் ஒரு “அருவருப்பு” என்று கூறுகிறார். மேலும், பின்னர் அது அதிகார நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டதை “பாழாக்கும் அருவருப்பு” என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. போப்பரசு இந்தப் பெயரை வெகுவாகப் பெற்றுவிட்டது. அது தன் செல்வாக்கை அழிவுக்கு நேராக நடத்திச் சென்றுவிட்டது. இவைகள் எல்லாம் “இருண்ட காலத்தின்” சரித்திரத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவைகளின் ஒரு கண்ணோட்டத்தை இதற்கு முந்தைய தொகுதியில் குறிப்பிட்டு உள்ளோம்.

வசனம் 32: “உடன்படிக்கைக்குத் துரோகிகளாயிருக்கிறவர்களை இச்சகப் பேச்சுகளினால் கள்ள மார்க்கத்தாராக்குவான்.” போப்பரசின் ஆதிக்கம் வளரத்தொடங்கிய போது ஆண்டவரோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி ஜீவிக்கத் தவறியவர்கள் முன்பாக, இப்படியாக தற்புகழ்ச்சிகள், மரியாதைகள், பட்டங்கள் போன்றவைகளை அவர்கள் முகத்திற்கு எதிராகக் காட்டிய போது, அதற்கு அவர்கள் எளிதாக இரையானார்கள். இந்தத் தவற்றிற்கு அநேகர் தங்களை விட்டுக் கொடுத்தாலும் எல்லாருமே அப்படிச் செய்யவில்லை. ஏனெனில் நாம் வாசித்திருக்கிறோம். “தங்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிற ஜனங்கள் திடங்கொண்டு, அதற்கேற்றபடி செய்வார்கள். ஜனங்களில் அறிவாளிகள் அநேகருக்கு அறிவை உணர்த்துவார்கள்.” இது சபையில் குறிப்பாக இரண்டு வகுப்பினர் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இது தானியேல் 8:11-14ல் “பரிசுத்த ஸ்தலம்,” இன்னொன்று “சேனை” ஆகும். ஒரு வகுப்பினர் உலகம் அளிக்கும் தற்புகழ்ச்சியினால் தாங்கள் ஆண்டவரோடு செய்த உடன்படிக்கையை மீறினவர்கள். மற்றொரு வகுப்பினர் ஆண்டவர் மேல் அவர்கள் கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தினால் ஏற்பட்ட உபத்திரவங்களினால் உண்மையாகவே பலம் பெற்றவர்கள்

ஆவார்கள். இரண்டாவது வகுப்பினரில் சிலர் சூழ்நிலையை அறிந்திருந்தவர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் விசுவாசிகளுக்கு பின்வருமாறு போதித்தார்கள் : “அந்திக்கிறிஸ்து அல்லது பாவ மனிதன் சபையில் ஏற்படும் ஒரு பெரிய விசுவாச துரோகத்தி-ருந்து எழும்புவான்” என்று வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

திரளான கூட்டமும் அதிகாரமும் உடன்படிக்கையை உதறித் தள்ளியவர்கள் வசம் இருந்தது. அவர்கள் உலக ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்து கொண்டார்கள். உண்மையாக இருந்த வெகு சிலர் உபத்திரவப்படுத்தப் பட்டார்கள், வேட்டையாடப்பட்டார்கள், சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள், அவஸ்தைக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள், சித்திரவதைப்படுத்தப்பட்டார்கள், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அருவருக்கத்தக்க வகையில் மரணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். இவைகள் எல்லாம் சரித்திரத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவைகள் எல்லாம் தீர்க்கதரிசியினால் முன்னுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “அநேக நாள் மட்டும் பட்டயத்தினாலும் அக்கினியினாலும் சிறையிருப்பினாலும், கொள்ளையினாலும் விழுவார்கள். (இங்கே 34வது வசனமும் 35வது வசனத்தின் ஒரு பகுதியும் இடை நிறுத்தி கூறப்பட்ட பகுதி) முடிவு காலபரியந்தம் இப்படியிருக்கும்; குறித்த காலம் வர இன்னும் நாள் செல்லும்.” அந்த உபத்திரவத்தின் கால அளவு பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் அது குறிப்பிடப்பட்ட காலத்தில், முடிவின் காலத்தில் முற்றுப் பெறும் என்று மாத்திரம் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்ற வேதாகமப் பகுதிகளில் இருந்து அது 1260 வருடங்கள் என்று நாம் காண்கிறோம். இது கிபி 1799ல் முடிந்துவிட்டது. இந்த வருடம் பற்றி தானியேல் தீர்க்கதரிசனமும் வெளிப்படுத்தின விசேஷமும், சரித்திரமும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளன.

வசனம் 34 , 35 : “இப்படி அவர்கள் விழுகையில் கொஞ்சம் ஒத்தாசையால் சகாயமடைவார்கள்.” உபத்திரவப்படுத்துகிறவனின் (போப்பரசின் காலம்) அதிகார காலமான 1260 வருடங்கள் 1799ல் முற்று பெறும். ஆனால் அது முற்றுப் பெறுவதற்கு முன்னர் சீர்திருத்த இயக்கத்தின் மூலமாக தேவன் சிறிய அளவு உதவியை வழங்கினார். அது ஆரம்பத்தில் உபத்திரவத்தை அதிகரிக்கப்பண்ணினாலும்

பின்னர், ஆண்டவருடைய வார்த்தைக்கு உண்மையாக இருந்ததினிமித்தம், விழ இருந்தவர்களுக்கு சிறிதளவு ஆறுதலையும் பாதுகாப்பையும் கொடுத்தது. சீர்திருத்த இயக்கம், சத்தியம் உலகத்தி-ருந்து முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுவதைத் தடுத்தது. ஆனால் பரிதாபம்! சிறிது அளவு உதவியுடன் இச்சக வார்த்தைகளைப் பேசுகிறவர்கள் மறுபடியும் வந்தார்கள். உபத்திரவம் சற்று குறையத் தொடங்கிய உடன் சத்துரு, சபையைக் கறைபடுத்தவும், தாழ்த்தவும், சீர்திருத்த இயக்கத்தை மேற்கொள்ளும்படியாகவும் வெற்றிகரமாக முன்பு பயன்படுத்திய அதே வழிமுறையை பின்பற்றத் தொடங்கினான்; இராஜாக்களும், பிரபுக்களும் புரட்டஸ்டன்ட் மக்களுக்கு கனத்தையும், பட்டங்களையும் கொடுக்கவும், புரட்டஸ்டன்ட் (Protestant) போதனைகளோடு இணையவும் செயல்பட ஆரம்பித்தார்கள். இது பொல்லாங்கான விளைவுகளை உண்டு பண்ணி உடன்படிக்கையை விட்டு விலகவும் செய்தது. இதைப்பற்றி நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கிறோம்: “அப்பொழுது அநேகர் இச்சக வார்த்தைகளோடே அவர்களை ஒட்டிக் கொள்வார்கள். அறிவாளிகளைப் (தலைவர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள், போதகர்கள், போப்பின் ஆட்சியின் தவறுகளை உணர்த்திக் காட்டக்கூடியவர்கள்) புடமிகுறதற்கும், சுத்திகரிக்கிறதற்கும், வெண்மையாக்குகிறதற்கும் அவர்களில் சிலர் (உண்மையாக உள்ள சிலர்) விழுவார்கள்.”

தீர்க்கதரிசனத்தைக் குறித்து மேலும் பார்க்கும் போது, கிரேக்க தேசத்திற்கும் பின்னர் ரோமாபுரிக்கும், அதன்பின்னர் தந்திரமாக, படிப்படியாக, மறைமுகமாக, சாதாரணமாக உருவான அதிகாரம் என்று எண்ணும்படியாக அதிகாரத்தை போப்பரசுக்கும் மாற்றுவதில் சம்பந்தப்பட்ட முக்கிய நபர்களின் செயல்பாடுகளை முந்திய வசனங்கள் குறிப்பாகக் காட்டுவதைக் காண்கிறோம். மேலும் போப்பின் அதிகாரம் உடைக்கப்பட்ட காலத்தைக் குறிக்கும் இடம் பற்றியும் காட்டுவதைக் காணலாம். [தற்போதைய நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் போப்பின் அதிகாரம் கடந்து சென்றுவிட்டது என்று கூறுவது சரியானதாகும். ஏனெனில் பிரஞ்சு புரட்சிக்குப் பின்னர் ரோமாபுரிக்கு, இராஜாக்கள் மற்றும் இராஜ்யங்கள் மேல் இருந்த அதிகாரம் (இத்தா- தேசத்தில் உள்ள அதற்கு சொந்தமான பிரதேசத்தின்

மீதும் கூட) சாதாரண அளவுக்குட்பட்ட செல்வாக்காகத்தான் இருந்தது. உண்மையான செல்வாக்காக இல்லை. அந்த நாள் வரை எல்லா தேசங்களைக் காட்டிலும் பிரான்ஸ் தேசம் மட்டுமே மிக விசுவாசமுள்ள கீழ்ப்படிதலுள்ள தேசமாக போப்பின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ள தேசமாக இருந்தது என்பதையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த தேசத்தின் இராஜாக்களும், இராஜ குமாரர்களும், பிரபுக்களும், ஜனங்களும் தான், போப்பின் சொல்-ற்கு உடனடியாக கட்டுப்படுபவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் போப்பின் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து படையெடுப்புகள், யுத்தங்கள் போன்றவற்றை ஒழுங்குபடுத்துபவர்களாக இருந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல பரி. பர்த்தலமேயுவின் (St. Bartholomew) நாளின் இரவுப் பொழுதில் நடந்து முடிந்த படுகொலைக்குப் பின்னர் எந்த ஒரு புரட்டஸ்டன்ட் (Protestant) வகுப்பினரையும் அதன் மண்ணில் வசிக்க அனுமதிக்காமல் மிகவும் வைராக்கியமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஆகவே பிரெஞ்சு மக்களைத் தவிர வேறு எவருமே போப்பின் ஆதிக்கத்திற்கு இந்த அளவிலான திடீர் அடியை, அழிவை ஏற்படுத்தி இருக்க முடியாது.]

ஆகவேதான், இந்த மாற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவர் நெப்போ-யன் தான் என்று எண்ணுவது நியாயமானதே. அதுவும் அவருடைய தோற்றத்தைக் கொண்டு அல்ல, அகுஸ்து ராயன் மற்றும் திபேரியு ராயன் போன்றவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டது போன்று அவனுடைய வினோதமான குணாதிசயங்களால் குறிப்பிடத்தக்கவனாகக் காணப்பட்டான். இப்படிப்பட்ட ஒரு குறிப்பை நாம் காண்கிறோம். நெப்போ-யன் போன பார்ட்டின் (Napoleon Bonaparte) செயல்கள் அதற்கு இசைவாக இருக்கிறது. 31ல் இருந்து 35வது வசனங்கள் வரை உள்ளவைகள் போப்பரசு பற்றியும் அதன் தவறுகள், அதன் அருவருப்புகள், சீர்திருத்த இயக்கம், அதன் மூலமாக கிடைத்த “கொஞ்சம் ஒத்தாசை,” ஆனாலும் இச்சக வார்த்தைகளினால் ஏற்பட்ட சிறிதளவான தோல்விகள் பற்றியும் கூறுகின்றன. இந்த வசனங்கள் நம்மை “முடிவு காலபரியந்தம்” கொண்டு வருகின்றன. அவைகள் மேலும், கொஞ்சம் ஒத்தாசை கிடைத்திருந்த போதிலும், முடிவு கால பரியந்தம் சிலர் உபத்திரவத்தினால் விழுவார்கள் என்பதையும் இந்த வசனங்கள் காட்டுகின்றன. அதன்படியே நடக்கவும் செய்தது. போப்பின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருந்த தேசங்களான ஸ்பெயின், பிரான்ஸ் (Spain, France) போன்ற நாடுகளில் கொடுமான புலன் விசாரணை நடத்துவதின் மூலமாக உபத்திரவத்திற்குட்படுத்தப்பட்டார்கள்.

நெப்போ-யன் (Napoleon) இதை முறியடிக்கும் வரை இப்படித்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது.

அடுத்து வரும் வசனங்கள் நெப்போ-யனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. நெப்போ-யன் தேவ கிருபையால் போப்பரசின் ஆதிக்கத்தை உடைத்தெறியவும், அதன் உபத்திரவ காலத்தைத் தொடங்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட கருவியாகும். இந்த காரியம் 2 தெச. 2:8ல் எழுதியுள்ள வசனத்தின்படி “அவனைக் கர்த்தர் தம்முடைய வாயின் சுவாசத்தினாலே அழித்து, தம்முடைய வருகையின் பிரசன்னத்தினாலே நாசம் பண்ணுவார்” என்பதின்படி முழு அழிவு நிறைவேற வேண்டியிருந்தது.

நெப்போ-யன், அவனுடைய ஜீவிய காலத்திலேயே “விதியை நிர்ணயிக்கும்” மனிதன் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டவன்; “குறித்த காலம்” என்பதை நிர்ணயிப்பவன் என்று தீர்க்கதரிசனமாக கூறப்பட்டது, அதைச்சரியாகக் கணிப்பதற்கு ஏதுவாக உள்ளது. இந்த முறை சரியாக இருக்கிறது. இங்கே தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் நெப்போ-யனின் வாழ்க்கை சரித்திரத்தோடு ஒத்து இருக்கிறது என்று நாம் காட்ட முடியுமென்றால், அது அகுஸ்து ராயன் அல்லது திபேரியு ராயன் அல்லது கிளியோபாட்ரா ஆகியோரின் ஆட்சியின் துவக்க காலத்தை 17, 20, 21ம் வசனங்களில் கூறப்பட்ட பிரகாரம் கணக்கிட முடியும் என்று நாம் திட்ட வட்டமாக கூறமுடியும். தீர்க்கதரிசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது, நெப்போ-யனின் வாழ்க்கை, கி.பி 1799ஐ போப்பின் 1260 வருட அதிகாரத்தின் முடிவு என்றும் “முடிவு காலம்” என்பதின் ஆரம்பம் என்றும் கூறமுடியும். தீர்க்கதரிசன விபரம் இப்படியாக கூறுகிறது:

36வது வசனம்: “ராஜாதனக்கு இஷ்டமானபடி செய்து தன்னை உயர்த்தி, எந்தத் தேவனிலும் தன்னை பெரியவனாக்கி, தேவாதி தேவனுக்கு விரோதமாக ஆச்சரியமான காரியங்களைப் பேசுவான்; கோபம் தீருமட்டும் அவனுக்குக் கைகூடி வரும்; நிர்ணயிக்கப்பட்டது நடந்தேறும்.” நெப்போ-யன் இராஜாவாக இருந்தது கிடையாது. ஆனால் இராஜா என்ற வார்த்தை வ-மை நிறைந்த ஆட்சியாளரைக் குறிக்கும்படியான பொதுவான ஒரு சொல் ஆகும். அவன் தனது சுய

சித்தத்தின்படி எந்த மனிதனும் வாழ்ந்தது போன்று வாழ்ந்தான் என்று ஒரு வேளை கூறலாம். அவன் தன்னுடைய சுய சித்தத்தின்படி மன உறுதியின்படி வாழ்ந்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த உறுதி கிட்டத்தட்ட மேற்கொள்ள முடியாது என்று இருந்த சிரமங்களை வெற்றி கொள்ளச் செய்தது. மேற்கூறப்பட்ட வசனத்தின் சரியான அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, தேவன் (God) என்கிற வார்த்தை வல்லமை உள்ளவரைக் குறிக்கிறது என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் வேதாகமத்தில் இந்த வார்த்தை ஆட்சி செய்பவர்களை, இராஜாக்களை, பிரபுக்களைக் குறிக்கும்படியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் தேவனுக்கெல்லாம் தேவன் அல்லது ஆளுனருக்கெல்லாம் ஆளுனர் என்பது போப்பைக் குறிக்கிறது. மனிதர்களில் அநேகர் மத நம்பிக்கையில் ஓர் உயர்வான சக்தி இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்வதுண்டு. ஆனால் நெப்போ-யன் ஒன்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. அவனுக்கென்று சுய சித்தம் என்று ஒன்று இருந்தது. அவனுக்கென்று சொந்த திட்டம் ஒன்று இருந்தது. அது என்னவெனில் தன்னை மற்ற எல்லா ஆட்சியாளர்களுக்கு மேலாக உயர்த்துவதுதான். “தேவனுக்கெல்லாம் தேவன்” என்று எண்ணப்பட்டவரைக் கூட (அதாவது ஆளுனருக்கெல்லாம் ஆளுனராக இருப்பவர் - போப்) அவன் வித்தியாசமான முறையில் அழைத்தான். அவனுடைய ஊழியக்காரன், கீழ்ப்படியும் ஒருவர் என்று அழைத்தான். இப்படியாக அவன் நடந்து கொண்ட விதம் அந்த நாளில் காணப்பட்ட பழக்க வழக்கங்களுக்கு அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தது. அது மாத்திரமல்ல போப்பின் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களின் மதிப்பையும் குறைத்துக் காட்டுவதாக இருந்தது. மேலும் இங்கு சொல்லப்பட்டபடி, ஜனங்கள் மத்தியில் போப்பைப் பற்றிய நல்லெண்ணத்தை அகற்றுவதிலும், போப்பின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து, அகற்றும் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வரை அவன் ஓயவில்லை. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சரித்திரம் இவ்வாறாகக் கூறுகிறது. (நெப்போ-யனின் படையெடுப்பு - பக். 89, 95, 96)

“பிரான்ஸ் தேசத்தோடு உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்ட உலக இராஜாக்கள் உடன்படிக்கைக்கு விசுவாசமாக நடந்து

கொண்டார்கள். கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையை கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் தன்னிச்சையான போப்போ தன்னை சுற்றி மற்ற குருமார்கள் இருக்க, தன்னுடைய கடமைகளை செய்வதில் மிகவும் மோசமான ஞானமற்ற முறையில் நடந்துகொண்டார். அவரை சூழ இருந்த குருமார்கள் தான் அவருக்கு ஆலோசனை கூறுபவர்களாக இருந்தனர். போப் தன்னுடைய பழைய தந்திரமான, வஞ்சக செயல்களை செய்ய தொடங்கினார். மேலும் பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு எதிராக மக்களின் மனதை மாற்றும்படி செயல்பட்டார்..... குருமார்கள் பரலோகமேதலையிட்டு விட்டது போல் பாவனை செய்தார்கள். போப்பின் ஆட்சியே உயர்வானது என்று காட்டுவது போன்றும், கத்தோ-க்க விசுவாசத்தை நியாயப்படுத்தி காட்டுவதற்காக பல்வேறு ஆலயங்களில் பல்வேறு அற்புதங்கள் நடத்தப்பட்டன என்றும் ஆணித்தரமாக கூறப்பட்டது. இதன் மூலம் பிரான்ஸ் தேசத்தினரின் நடைமுறையில் பரலோகம் அதிருப்தி கொண்டுள்ளது என்றும் காட்டப்பட்டது. ரோம ஆட்சியினர் கொண்டிருந்த மமதையை நெப்போ-யன் போனபார்ட் உணர்ந்து, சமாதானம் உண்டு பண்ணுவதற்குத் தான் எடுக்கும் முயற்சிகள் பலன் தராது என்பதையும் அறிந்து, உயர்வான மதிப்புக்குரிய போப்பை தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தான்.

“ஆகவே அவன் போப்பின் பிரதேசங்களின் மேல் இராணுவ நடவடிக்கை எடுக்கும்படி தளபதி விக்டருக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தான். அவன் போப்பின் இராணுவத்தை காற்றில் பதர் பறந்தோடுவது போன்று சிதறடித்தான். மேலும் ரோம சபையைச் சேர்ந்த பிரதேசங்களில் பொதுவான ஒரு பீதியை பரவச் செய்தான்.... இந்த ஆபத்தான காலத்தில் தமக்கு எந்த விதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை என்பதைக் கண்டுகொண்ட போப் விசேஷ தூதர்களைச் சமாதானத்திற்காக நெப்போ-யனிடம் அனுப்பினார். சமாதானம் கிடைத்தது. ஆனால் அவமானப்படுத்தும் அளவிற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட நிபந்தனைகளுடன் பெறப்பட்டது. இதற்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டு, ஆனால் போப்பினால் உதாசீனம் பண்ணப்பட்டிருந்த பிராந்திய உடன்படிக்கையின் அம்சங்களை

கைக்கொள்வதோடு, அவர் தன்னுடைய தேசத்தின் ஒரு பங்கைக் கொடுப்பது மாத்திரமல்லாது, ஏறக்குறைய 30 லட்சம் பிரெஞ்சு (French) பணத்தைக் (கிட்டத்தட்ட 6 லட்சம் டாலர்கள்) கடைசியாக செய்த பாவத்திற்கு பரிகாரமாகக் கொடுக்கவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்.”

போப், பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு பத்து லட்சம் பெறுமானமுள்ள தங்கம், வெள்ளி போன்றவைகளோடு கூட சிற்பங்கள், வர்ண சித்திரங்கள் ஆகிய இவைகளையும் கூடக் கொடுத்தார். “நியமிக்கப்பட்ட நிபந்தனையை போப் நிறைவேற்றிய போது, அவரை அது அழிவின் எல்லைக்கே கொண்டு வந்து விட்டது” என்று ரோமன் கத்தோ-க்க எழுத்தாளர் கூறுகிறார். இந்த உடன்படிக்கை 1797ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 19ம் தேதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இந்த சுருக்கமான விளக்கமும், மேலும் போப்பின் அதிகாரத்தை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டதும், அது இராஜாக்கள் போன்றவர்களை தனக்குக் கீழாக வைத்து ஆட்சி செய்ய திவ்ய உரிமை உள்ளதாகக் கூறிக்கொண்டது வெறும் அபிலாசைதான் என்று உலகத்திற்கு நிரூபித்து காட்ட போதுமானதாக உள்ளது என்று நினைக்கலாம். இதைத் தொடர்ந்து முடிவு அடுத்த வருடம் வந்தது. எப்படியெனில் பிப்ரவரி மாதம் 15ம் தேதி, 1798ம் வருடத்தில் பிரான்ஸ் தேசத்து இராணுவ தளபதி பெர்தியர் (Berthier) ரோம் நகரத்திற்குள் நுழைந்து அங்கே ஒரு குடியரசை அமைத்தான். மேலும் 5 நாட்கள் சென்ற பின்னர் போப்பை ஒரு சிறைக்கைதியாக பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு கொண்டு சென்றான். அங்கே அடுத்த வருடத்தில் அவர் இறந்தார். அந்த வருடத்தி-ருந்து இந்த நாள் வரை உலகத்தின் இராஜ்யங்கள் மேல் போப்பின் ஆதிக்கம் முன்பு இருந்தது ஒரு நிழல் போன்று மாத்திரமே உள்ளது. அப்பொழுதி-ருந்து இராஜாக்களை உண்டு பண்ணவும், தள்ளவும் தனக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று கூறுவதை நிறுத்திக் கொண்டது. உண்மையாகக் கூறவேண்டுமானால் 1800ல் போப்பின் பதவிக்கு வந்த ஏழாம் பயஸ் கொடுத்த ஒரு செய்தியில், “ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களுக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பது தான் சுவிசேஷ போதனை” என்று அறிவித்தார். இதில் இவரும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்.

வசனம் 37 : “அவன் தன் பிதாக்களின் தேவர்களை மதியாமலும் ஸ்திரீகளின் சிநேகத்தையும், எந்த தேவனையும் மதியாமலும், எல்லாவற்றிற்கும் தன்னைப் பெரியவனாக்கினான்.”

நெப்போ-யன் தன் பிதாக்களின் தேவனாகிய (ஆட்சியாளர்களாகிய) போப்புசபையையோ, ஸ்திரீகள் (உண்மையான ஒரே சபை கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி என்று அடையாளப்படுத்தப்படுவது போன்றும், ரோம சபையானது உலகப் பிரகாரமான சாம்ராஜ்யங்களோடு உண்மைக்கு புறம்பான உறவு கொண்டிருப்பதற்காக வேசி என்று அழைக்கப்படுவது போன்றும் பல்வேறு புரட்டஸ்டன்ட் சபைகள் ஸ்திரீகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.) என்று குறிக்கப்படுகின்ற புரட்டஸ்டன்ட் சபையையோ மதிக்கவில்லை. சொல்லப்போனால் அவனுடைய சுய சித்தம் தான் அவனை ஆளுகை செய்தது.

வசனம் 38 : “அரண்களின் தேவனைத் தன் ஸ்தானத்திலே (இந்த கடவுள்கள் எதற்கும் இல்லாமல்) கனம் பண்ணி (இராணுவ அதிகாரம்) தன் பிதாக்கள் அறியாத ஒரு தேவனைப் பொன்னினாலும், வெள்ளியினாலும், இரத்தினங்களினாலும், உச்சிதமான வஸ்துகளினாலும் கனம் பண்ணுவான்.”

மற்ற பெரிய போர் வெற்றி வீரர்கள் தாங்கள் பெற்ற வெற்றிகளுக்கு ஏதோ ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திதான் காரணம் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். மாவீரன் அலெக்ஸாண்டர் புறசமய கோவில்களுக்குச் சென்று இப்படியாக வெற்றிகளைக் கொண்டாடினான். இராயர்களும் (Caesars) இப்படியாகத்தான் செய்தார்கள். பிந்திய காலங்களில் போப்புக்குக் கீழாக இருந்தவர்கள், யுத்தத்தின் போது இரண்டு பக்கம் உள்ளவர்களும், தேவனிடத்திலும் பரிசுத்தவான்களிடத்திலும் கன்னி மேரியிடமும், போப்புகளிடமும் ஆசிக்காக, வெற்றிக்காக வேண்டுகோள் விடுவிப்பது வழக்கமானதொன்றாக இருந்து வந்தது. எப்படியாயினும் வெற்றி தேவனிடத்தில் இருந்து வந்தது என்று கூறிக்கொள்வதும் வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் நெப்போ-யன் இந்த விதமான காரியம் எதையும் செய்யவில்லை. அவன், வெற்றி தன்னுடைய திறமையினாலும் தன்னாலும் தான் வந்தது என்று கூறிக்கொண்டான். அவன் இராணுவங்களின் மேல் தான் அதிகமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தான்.

அவன் இராணுவத்தில் உள்ள தைரியசா-கள், துரிதமாக செயல்படுவதில் திறமையுள்ள தளபதிகள் ஆகியவர்கள் மேல் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். அவன் தன் வேண்டுகோள்களை இவர்களிடம் தான் வெளிப்படுத்தினான். அவன் எகிப்தி-ருந்து திரும்பிய போது அவன் பிரான்ஸ் நாட்டு “பழமையான ஆலோசனைக் குழுவிற்கு” முன்பாக பிரான்ஸ் தேசத்து இராணுவங்களுக்குத் தலைவனாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது அவன் எடுத்துக்கொண்ட உறுதிமொழி அவன் தன்மேலும் தன்னுடைய இராணுவங்கள் மேலும் தான் சார்ந்திருந்தான் என்பதைக் காட்டுகிறது. அவன் தேவன் பேரிலோ அல்லது வேதாகமத்தின் பேரிலோ அல்லது போப் பேரிலோ அல்லது பிரான்ஸ் நாட்டின் மீதோ ஆணையிடாமல் இவ்விதமாக அவன் கூறினான்: “நான் உறுதி கூறுகிறேன், என்னுடைய சொந்த பெயர்மேல் உறுதி கூறுகிறேன், என்னுடைய வீரம் நிறைந்த உடன் தோழர்கள் மேல் உறுதி கூறுகிறேன்.” அவன் தன்னுடைய சுய ஆவலை நிறைவேற்றிக் கொண்ட அதே வேளையில் ஜனங்களுக்குச் சேவை செய்வதாகவும் கூறினான். மேலும் ரோமாபுரியின் பொக்கிஷங்கள், அவன் சூறையாடின மற்ற நகரங்கள், தேசங்களின் பொக்கிஷங்கள் பிரான்ஸ் நாட்டு மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. அதில் அவனும் அவனுடைய இராணுவ வீரர்களும் ஒரு பங்காக இருந்தார்கள்.

வசனம் 39 : “அவன் அரணிப்பான கோட்டைகளுக்காகவும், அந்நிய (புதிய) தேவனுக்காகவும் செய்வது என்னவென்றால், அவைகளை மதிக்கிறவர்களுக்கு மகா கனமுண்டாக்கி, அவர்கள் அநேகரை ஆளும்படிச் செய்து அவர்களுக்குத் தேசத்தை கிரயத்துக்காகப் பங்கிடுவான்.”

நெப்போ-யன் தான் வெற்றிவாகை சூடிய ஐரோப்பிய தேசங்கள் அனைத்திலும், தன்னுடைய நண்பர்களையும், தன் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான இராணுவத் தளபதிகளையும் அதிகாரத்தில் அமர்த்தினான். இந்த பதவிகள் அவனால் கொடுக்கப்பட்ட வெகுமதிகளாகும். ஆனாலும் அவர்கள் அவனுக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின்

பேரில் கொடுக்கப்பட்டது. அவைகள் இலவசமானவைகள் தான். ஆனாலும் அவர்களுடைய விசுவாசத்திற்கு ஏற்ற கிரயமாகும். இதைக்குறித்து சரித்திரம் இவ்வண்ணமாகக் கூறுகிறது. (Williard's Universal History, Page 452)

“நெப்போ-யனின் இலட்சியம் இன்னும் அதிகமாகத் தெளிவாயின. முந்தைய வருடத்தில் ஒரு இராஜ்யபாரம் உள்ள நாடாக ஹாலந்து உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு அவனுடைய சகோதரன் லூயிஸ் போனபார்ட் (Louis Bonaparte) இராஜாவாக ஆக்கப்பட்டான். அது மாத்திரமல்ல நெப்பிஸ் என்ற துறைமுக பட்டணத்தையும் இரண்டு சிசி - (Sicily) நாடுகளுக்கும் இராஜா என்ற பட்டத்தையும் மூத்த சகோதரன் ஜோசப் போனபார்ட்டுக்கு கொடுத்தான். பல பிரதேசங்கள் பிரபுக்கள் ஆட்சி உடையவைகளாகவும், சாம்ராஜ்யத்தின் பெரிய இராணுவ நிலமான்யங்கள் பெறுபவைகளாகவும் ஆக்கப்பட்டன. இவைகள் சக்கரவர்த்தியின் உறவினர்களுக்கும், அவருக்கு நெருக்கமாக இருந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. அவனுடைய சகோதரி பவு-ன் (Pauline), கவுஸ்டெல்லாவுக்கு (Guastalla) இளவரசியாக ஆக்கப்பட்டாள். அவனுடைய மைத்துனர் முராட் என்பவர் (Berg, Cleves) பெர்க், க்ளிவ்ஸ் ஆகியவைகளின் கோமகனாக (பிரபுவாக) ஆக்கப்பட்டார். முந்திய திருமணத்தினால் சக்கரவர்த்தினியாக இருந்த ஜோஸ்பின் (Josephine) என்பவளின் குமாரன் யூஜின் பியுகார்னைஸ் (Eugene Beauharnais), இத்தா-க்கு (Viceroy) பிரதிநிதியாக அனுப்பப்பட்டான். ஜெர்மனியின் தென் கிழக்கு பகுதியில் இருந்த பதினான்கு பிரதேசங்கள் ரைன் (Rhine) எனும் தேசத்தின் கூட்டு அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டன. அவைகள் ஜெர்மன் தேசத்தி-ருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்டு நெப்போ-யன் அவைகளின் பாதுகாவலன் என்கிற பட்டத்தின் கீழ் தங்களுடைய தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டன.... சுவிட்சர்லாந்தும் (Switzerland) நெப்போ-யன் “மத்தியஸ்தர்” என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்துவதோடு பிரான்ஸ் தேசத்தின் ஆளுகைக்குக் கீழாகக் கொண்டு வரப்பட்டது.”

நெப்போ-யனின் கொள்கைகள் இராணுவ அதிகாரிகள்,

இராணுவ வீரர்கள் மத்தியில் பல விதமான மதிப்புக்குரிய பட்டங்களான “லேகியோன் ஆப் ஹானர்” (Legion of Honor), “தி ஆர்டர் ஆப் அயர்ன்கிரவுன்” (The Order of the Iron Crown) போன்றவைகள் அவனுக்கு கொடுக்கப்பட்டன.

இவ்விதமாகத் தன்னுடைய குணாதிசயத்தை நிலைநிறுத்த, தனித்தன்மையை உண்டாக்க (நெப்போ-யன்) சூழ்நிலையை உருவாக்கிய பின்னர், அவனுடைய செயல்கள் “முடிவு காலத்தின்” ஆரம்பத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. இதற்கேற்ப தீர்க்கதரிசனமானது, இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவம் அப்பொழுது நடைபெற்றதால் “முடிவு காலத்தின்” ஆரம்ப நிலையை திட்டவட்டமாக எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. இந்த சம்பவம் நெப்போ-யன் எகிப்தின் மேல் படையெடுத்ததைக் காட்டுவதாக உள்ளது. இந்த படையெடுப்பு ஏறக்குறைய ஒரு வருடம் ஐந்து மாதங்கள் இருந்தது. அவன் 1798ம் ஆண்டு மே மாதம் கடல் கடந்து சென்று பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு அக்டோபர் 9, 1799ல் திரும்பினான். இந்தப் படையெடுப்பு ஒரு சில வார்த்தைகளில் 40ல் இருந்து 44ம் வசனம் வரை தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வசனம் 40 : “(குறிக்கப்பட்ட) முடிவு காலத்திலோவென்றால், தென்திசை இராஜா (எகிப்து) அவனோடு முட்டுக்கு நிற்பான்; வடதிசை (இங்கிலாந்து) ராஜாவும் இரதங்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் (எகிப்திய இராணுவ அடிமை வீரர்கள்) அநேகம் கப்பல்களோடும் (கடற்படை தளபதி நெல்சன் தலைமையில், ஆங்கிலேயப் படைகளுக்கு ஒரு கப்பல் படை இருந்தது) சூறைக்காற்று போல் அவனுக்கு (நெப்போ-யன்) விரோதமாய் வருவான்; அவன் தேசங்களுக்குள் பிரவேசித்து அவைகளைப் பிரவாகித்துக் (வெற்றிகரமாக) கடந்து போவான்.”

சரித்திரம் நமக்குக் கூறுவதாவது : “முரட் பே (Murat Bey) என்பவர் தலைமையின் கீழ் இருந்த எகிப்தில் இராணுவம் கொடூரமாக போரிட்ட போதிலும் பின் வாங்கிப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது... பிரான்ஸ் நாட்டினரின் வெற்றிகள் ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா கண்டங்களில் எல்லாம் திகிலை உண்டாக்கின.

பக்கத்தில் இருந்த பழங்குடியினர் (Tribes) வெற்றி பெற்றவருக்குப் பணிந்தனர்.. ஆனால் சூழ்நிலை அவனுக்கு ஒரு பயங்கர பின்னடைவை ஆயத்தம் பண்ணிக்கொண்டு இருந்தது. அவனுடைய கப்பற்படை 13 யுத்த கப்பல்களுடன் நின்றன. போர் கப்பல்கள் அபவுகிர் வளைகுடா (Aboukir Bay) என்ற இடத்தில் இருப்பதை, ஆங்கிலேய கப்பற்படை தளபதியான நெல்சன் (Nelson) கண்டு பிடித்தான். இவன் நெடு நாட்களாய் நெப்போ-யனின் கப்பற்படையை பின் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தவன், இதற்கு முன்பு ஒரு போதும் கப்பற்படை யுத்தத்தில் கண்டிருக்க முடியாத அளவிற்கு வ-மையுடனும் பெருமுயற்சியுடனும் (சூழற்காற்று போன்றது) ஆகஸ்ட் மாதம் 1ம் தேதி 1798ம் வருடத்தில் தாக்கினான்.”

வசனம் 41-43 : “அவன் சிங்காரமான தேசத்திலும் வருவான்; அப்பொழுது அநேக தேசங்கள் கவிழ்க்கப்படும்; ஆனாலும் ஏதோமும் மோவாபும் அம்மோன் புத்திரரில் பிரதானமானவர்களும் அவன் கைக்குத் தப்பிப் போவார்கள். (நெப்போ-யன் கடற்பகுதியிலேயே இருந்தான். இந்த தேசங்களுக்குள் பிரவேசித்தாமல் இவைகளைக் கடந்து சென்றான்) அவன் தேசங்களின் மேல் தன் கையை நீட்டுவான்; எகிப்துதேசம் தப்புவதில்லை. எகிப்தினுடைய பொன்னும் வெள்ளியுமான ஐசுவரியங்களையும் உச்சிதமான எல்லா வஸ்துக்களையும் ஆண்டு கொள்ளுவான்; லீபியரும் எத்தியோப்பியரும் அவனுக்குப் பின் செல்லுவார்கள்.”

வசனம் 44 - 45 : “சமுத்திரங்களுக்கு இடையிலுள்ள சிங்காரமான பரிசுத்த பர்வதத்தண்டையிலே தன் அரண்மனையாகிய கூடாரங்களைப் போடுவான்.” இந்த அறிக்கை இரண்டு மலைகளில் ஒன்றைக் குறிக்கலாம். அந்த மலைகளின் பெயர் தாபோர் (Mt. Tabor) அல்லது சீனாய் (Mt. Sinai) ஆகும். இவைகள் இரண்டுமே மகிமையானது, பரிசுத்தமானது என்று அழைக்கப்படலாம். நம்முடைய ஆண்டவர் மறுபுறமடைந்த மகிமையான, பரிசுத்தமான மலையான தாபோர் (Tabor) மற்றும் பரிசுத்த பேதுருவால் “பரிசுத்த பர்வதம்” (Holy Mount) என்று அழைக்கப்பட்டதுமான இந்த மலை மேல் நெப்போ-யனின் கூடாரங்கள் போடப்பட்டன. அவனுடைய மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த யுத்தங்களில் ஒன்று இந்த மலையின்

மேல் நடைபெற்றது. சீனாய் மலையானது பரிசுத்தமும், மகிமையானதோடு கூட தேவனுக்கும் இஸ்ரவேலுக்கும் இடையில் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது ஏற்பட்ட இடமுமாகும். இந்த இடத்திற்கு நெப்போ-யன் மற்றும் அவனுடைய விஞ்ஞான படையினரும் (Scientific Corps) குறிப்பிடப்பட்ட பாதுகாவல் படையினரும் விஜயம் செய்தனர்.

(வசனம் 44) “ஆனாலும் கிழக்கிலும், வடக்கிலும் இருந்து வரும் செய்திகள் அவனைக் கலங்கப்பண்ணும்; அப்பொழுது அவன் அநேகரை அழிக்கவும் (தேசங்களை) சங்காரம் பண்ணவும் மகா உக்கிரத்தோடே புறப்பட்டுபோவான். ஆனாலும் அவனுக்கு ஒத்தாசை பண்ணுவாரில்லாமல் அவன் முடிவடைவான்.”

நெப்போ-யன் எனிப்தில் இருக்கும் போது, பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு எதிராக புதிய கூட்டு முயற்சிகள் பற்றிய செய்தி அவனுக்கு வந்தது. உடனே அவன் பிரான்சுக்கு புறப்பட்டான். இதைக்குறித்து சரித்திரம் (Willard's Universal History, Page 446) இவ்வாறாகக் கூறுகிறது: “ஐரோப்பாவி-ருந்து வந்த இரகசிய செய்தி எனிப்தை கைவிட்டு விட அவனை உந்தியது. ஆகவே அவன் தன்னுடைய இராணுவத்தை கிளேபர் (Kleber) என்பவரின் தலைமையில் கீழ் விட்டுவிட்டு அவன் பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு இரகசியமாக, துரிதமாக வந்தான்..... பிரான்ஸ் தேசத்தில் அதிர்ஷ்டம் பின்னோக்கி வரத் தொடங்கியது. பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு எதிராக இங்கிலாந்து, ரஷியா, நேப்பல்ஸ் (Naples) ஓட்டமன் போர்ட், ஆஸ்திரியா நாடுகள் கூட்டாக அணிவகுத்து நின்றன.” சரித்திரத்தின் இந்த வார்த்தைகளைத் தீர்க்கத்தரிசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்; “ஆனாலும் கிழக்கிலும், வடக்கிலும் இருந்து வரும் செய்திகள் அவனைக் கலங்கப்பண்ணும். அப்பொழுது அவன் அநேகரை அழிக்கவும் (தேசங்களை) சங்காரம் பண்ணவும் மகா உக்கிரத்தோடே புறப்பட்டுப் போய்...” நெப்போ-யனின் மகா கோபமும், ஐரோப்பிய தேசங்கள் அனைத்தையும் அவன் அழிக்க முயற்சி செய்ததும் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே அதை மறுபடியும் குறிப்பிட அவசியம் இல்லை. அவன் தன்னுடைய ஆர்வமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கிட்டதட்ட வெற்றி பெற்றான். இருந்த போதிலும் தீர்க்கதரிசியினால் முன் கூறப்பட்டபடி சில

வருடங்களுக்குள் அவனுடைய காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மனிதனாக இருந்தவன், நாடு கடத்தப்பட்டு எல்லாராலும் கைவிடப்பட்டவனாக இறந்தான்.

எகிப்தின் மேல் படையெடுப்பு “முடிவு காலத்தில்” இருக்கும் என்று 40வது வசனம் கூறுகிறது, “குறித்த காலத்தில்” என்று 29வது 30வது வசனங்களில் இடை நிறுத்திக் கூறப்பட்டதும், இதே சம்பவத்தைத் தான் குறிக்கின்றன; 25ல் இருந்து 28வது வசனங்கள் வரை உள்ள பகுதி, எகிப்தின் மேல் எடுக்கப்பட்ட முந்தைய படையெடுப்பைக் குறிப்பிடுகிறது என்பதை நாம் முன்பே கண்டோம். 29ம் 30வது வசனங்களில் அடுத்த பெரிய படையெடுப்பு எகிப்தின் மீது “குறித்த காலத்தில்” வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது 40ல் இருந்து 45வது வசனங்கள் வரை குறிப்பிடப்பட்ட பிரகாரம் “முடிவின் காலத்தில்” இருக்கும்.

“குறித்த காலத்திலே திரும்பவும் தென் தேசத்திற்கு வருவான்; ஆனாலும் அவனுடைய பின் நடவடிக்கை முன் நடவடிக்கையைப் போல் இராது.” முந்திய படையெடுப்புகளைப் போன்று இருக்காது; நெப்போ-யன் எனிப்தின் மேல் படையெடுத்தது கிளியோபட்ராவின் காலத்தில் இருந்தது போலும் இல்லை, அவனுக்குப் பின்னர் அவளுடைய சந்ததியில் வந்த செனோபியா (Zenobia) இராணியின் காலத்தில் இருந்தது போலும் இல்லை. நெப்போ-யன் எனிப்தில் ஒரு வெற்றிகரமான இராணுவத் தளபதியாக இருந்தாலும், அவனுக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் பெற்ற வெற்றியைப் போன்று அவன் பெறவில்லை. இதற்கான காரணம் அடுத்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. “அவனுக்கு விரோதமாக சித்தீமின் கப்பல்கள் வரும் (“ரோமர்களுக்கு- Douay”).” ஆங்கிலேயர்களுடைய கப்பற்படை அவனுடைய வெற்றிக்கு தடையாக இருந்து வந்தது. பழைய ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் இங்கிலாந்தும், பிரான்ஸ் தேசமும் உள்ளடங்கி இருந்தாலும் பிரான்ஸ் தேசம் அந்த சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள மற்ற நாடுகளைப் பிடித்து விட வேண்டும் என்று முயற்சித்து கொண்டு இருந்தாலும், இந்தக் கப்பல்கள் ரோமர்களுடையது என்று சொல்வது சரியானதென்று நாம் எண்ணுகிறோம். “ஆகவே அவன் (நெப்போ-யன்) மனநோவடைந்து, திரும்பி போய், பரிசுத்த

உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாகக் குரோதங்கொண்டு, அதற்கானதைச் செய்து பரிசுத்த உடன்படிக்கையைத் தள்ளினவர்களை அனுசரிப்பான்.”

அவன் எனிப்தில் இருந்து திரும்பிய பின்னர், நெப்போ-யன் போப்புக்கு எதிராக தான் கொண்டு இருந்த மூர்க்கமான செயல்பாட்டை கை விட்டு விட்டு அவருடன் உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்ததால் ரோமன் கத்தோ-க்க மதம் மறுபடியும் பிரான்ஸில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது சத்தியத்திற்கு புறம்பான ஒரு செயலாக இருந்தது. ஆனாலும் இப்படிச் செய்வதினால் அந்தக் குடியரசை மாற்றுவதில் வெற்றி பெற முடியும், அதன் மூலம் தான் சக்கரவர்த்தியாக அதிகாரத்தில் அமர்ந்து விடலாம் என்று நினைத்தான். அப்படியே அவனும் வெற்றி பெற்றான். ஆனால் இந்த வழிமுறை அதிக காலத்திற்கு வெற்றியைத் தரவில்லை. அவன் ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்தைப் பெற்ற பின்னர் அவன் மறுபடியும் “பாவ மனிதன்” என்று அழைக்கப்படும் ஒழுங்கு முறைக்கு எதிராக செயல்படத் தொடங்கினான். இதைக் குறித்து தீர்க்கதரிசனம் பின்வருமாறு கூறுகிறது : “அவன் (நெப்போ-யன்) திரும்பிப் போய் (மாறுதல் செய்வான்) பரிசுத்த உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாகக் குரோதம் கொண்டு அதற்கானதைச் செய்வான்.” விசுவாச துரோக ரோம சபைக்கு எதிராக திட்டமிடவும், செயல்படவும் அவன் ஆரம்பித்தான். இதிலும் கூட அவன் வெற்றி பெற்றான்.

தானியேல் புத்தகத்தில் 11ம் அதிகாரம் இவ்வண்ணமாகக் குறிப்பாக அதில் காணப்படும் நபர்களைக் கொண்டு உலக சரித்திரத்தை, பெர்சியா இராஜ்யம் துவங்கி போப்பின் ஆட்சி தூக்கி எறியப்படும் வரை உள்ள உலக சரித்திரத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. 2400 வருட நீண்ட காலப்பகுதியில் நடந்தவைகளைக் குறிப்பிடுவதாக இருந்தாலும், அது முடிவு காலமான 1799ன் ஆரம்ப வருடம் எனக் குறிப்பிடும் போது தனது நோக்கத்தைக் காட்டுகிறது. அந்த வருடத்தோடு போப்பின் 1260 வருட ஆட்சி கொடுமையின் காலம் முடிவு பெற்று, முடிவின் காலம்துவங்கியது. போப்பின் ஆயிர வருட ஆட்சி முந்தைய புத்தகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி கிபி 800ல் துவங்கியது என்பதையும், இதுதான் அதன் கடைசி வருடம்

என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது. ஆனால் முடிவு காலம் என்று அழைக்கப்படும் காலத்தின் ஆரம்பமாகத்தான் 1799வது வருடம் இருந்தது, அந்தக் காலத்திற்குள் மீதமிருந்த எல்லா ஒழுங்கு முறைகளும் போய்விடும்.

34வது, 35வது வசனங்களின் சில வார்த்தைகளில் சீர்திருத்தம் மற்றும் அதன் விளைவுகள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள். உலகத்தின் மேல் உள்ள பற்றுதல், அதிகாரம், செல்வாக்கு, கஷ்டமில்லாத வாழ்க்கை என்பவைகள் தான் முதலாவதாக கண்ணியாக இருந்து சபையை கெடுத்தது, போப்பு ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தது. இதே ஆசைகளும், முயற்சிகளும் தான் சீர்திருத்தத்தைத் தடை பண்ணின. போப்பின் தவறுகளை மட்டுமல்லாது சபையும் அரசாங்கமும் இணைந்து செயல்படுவதை லூதரும் அவருடைய கூட்டாளிகளும் முதன்முறையாக தைரியமாக எதிர்த்தார்கள். ஆனால் சில வருடங்கள் வ-மையான எதிர்ப்புகளை தைரியமாகக் கொடுத்த பிறகு, அதன் செல்வாக்கு பெருகியது. பின்பு இராஜாக்களும் பிரபுக்களும் இன்னும் ஏராளமானோர்களும் சீர்திருத்தவாதிகளை மெச்சத் தொடங்கினார்கள். மேலும் சமுதாய, அரசியல் ரீதியான நன்மைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஆரம்பித்தன. சபையும், அதிகாரமும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படுவதில் உள்ள பொல்லாங்கை அவர்கள் கண்டு போப்பின் ஆட்சியை அவர்கள் முன்பு எதிர்த்திருந்ததை மறந்து விட்டார்கள். ஜெர்மனி, ஸ்வீட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இருந்த சீர்திருத்த சபைகள், ரோம சபையுடன் ஒரே மனதுடையவர்களாக இருந்தது மாத்திரமல்ல, அவர்களை ஆதரிக்க மனதுடைய எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியுடனோ அல்லது பிரபுவுடனோ அல்லது அரசாங்கத்துடனோ இணையவும் ஆதரவு கொடுக்கவும் தயாராக இருந்தன. இவ்விதமாக அவர்களுடைய குறிக்கோள்களில் சில தவறின, அதனால் அவர்கள் சீர்திருத்தத்தின் தலைவர்களாக இருப்பதை விட்டு ஆசைகளின் தலைவர்களாக ஆனார்கள். இப்படியாக நன்றாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சீர்திருத்த இயக்கம் அதிகமாக தடையுற்றது.

ஆனால் இவைகள் எல்லாம் தேவனுடைய திட்டத்தை தடை பண்ணவில்லை. அவருடைய ஞானத்தினால் நன்மைக்காக

இவைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டன. போப்பின் தவறு, உண்மையான பரிசுத்தவான்களை மேலும் பரிசோதிக்கவும், அவர்கள் உண்மையிலேயே மனிதர்களைப் பின்பற்றுகிறார்களா அல்லது தேவனைப் பின்பற்றுகிறார்களா என்பதை நிரூபித்துக் காட்டவும் உதவியது. அந்த நாளில் இருந்து இந்த நாள் வரை அவர்களைப் புடமிகுதற்கும் சுத்திகரிக்கிறதற்கும், வெண்மையாக்குவதற்கும் உதவும் முறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

1799வது வருடம் முடிவு காலத்தின் ஆரம்பம் என்று நாம் கூறுவது சரியானது என்றாலும், சாத்தானின் கண்ணியில் இருந்து முற்றிலுமாக விடுபட அநேக வருடங்கள் ஆகும். சபையும் அரசியலும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படுவது குறிப்பிட்ட அளவுக்கு குறையும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். நாம் பின்நோக்கிப் பார்க்கும் போது நடைபெற்றவைகள் இதோடு சரியாகப் பொருந்துவதைக் காணலாம். அந்த நாளில் இருந்து சாம்ராஜ்யங்களுக்கும் சபைகளுக்கும் இடையில் பிரிவு ஏற்படுவதைத் தான் காணலாம், புதிதான ஐக்கியத்தைக் காண இயலாது. உண்மையிலேயே, இந்த தேதி அதிகமான உறுதியுடன் ஒரு புதிய சீர்திருத்தத்தைக் குறிக்கிறது. ஐரோப்பிய இராஜ்யங்கள் மேல் போப்பின் செல்வாக்கு அவ்வளவு அதிகமாக இருந்ததினால், தேசங்கள் மேல் வரும் சாபங்கள், பயங்கரமாக இருக்கக்கூடும் என்று பயந்து எண்ணிய அதே வேளையில் தேசங்களின் சுபீட்சத்திற்கு அதன் ஆசீர்வாதங்கள் தேவை என்றும் எண்ணின. புரட்டஸ்டன்ட் சபையார், போப்பு சபையை விட்டுப் பிரிந்த வேளையில் உலகம் அதனை போப்பை விடக் குறைவான களங்கம் உடையதாக ஏற்றுக்கொண்டது. மேலும் முன்பு இருந்தது போன்றே இவர்களின் ஆசியும், ஒப்புதலும் அல்லது அறிவுரையும் பெறப்பட்டன. ஆனால் போப்பின் ஆசீர்வாதங்களையும், சாபங்களையும் நெப்போ-யன் தைரியமாக ஒதுக்கியபோதும், வியக்கத்தக்க வயையில் சுபீட்சம் பெற்ற போதும், அவனுடைய வழி முறைகள், ஆட்சியாளர்கள் மேல் போப் வைத்து இருந்த செல்வாக்கை அதிகமாகப் பெலவீனப்படுத்தியது. அது மட்டும் அல்லாது இரண்டரை நூற்றாண்டுகளில் அதிக வ-மை பெற்று வளர்ந்து இருந்த சமூகம் மற்றும் அரசியல் மேல் இருந்த புரட்டஸ்டன்டின் வழிமுறைகளை அதிகமாக வ-மை இழக்கப்பண்ணியது.

நெப்போ-யன் காலத்தில் வந்த புது சீர்திருத்தம் மத ரீதியான இயக்கமாக இல்லாதிருந்தும், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே தீர்க்கதரிசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வேலையை அவர்கள் அறியாமலேயே நிறைவேற்றப்பவர்களாக இருந்தார்கள். மேலும் அது லூதர் மற்றும் அவரது சகாக்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சீர்திருத்தத்தைக் காட்டிலும் சிறப்பாக செயல்படவில்லை. நெப்போ-யனும் அவனுடைய சகாக்களும் அதிகாரத்தின் மேல் உள்ள சுய நல ஆசையினால் உந்தப்பட்டு தேவனற்ற மனிதர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் தேவன் அவர்கள் அறியாமலேயே அவர்கள் வழிகளை மேற்கொண்டு தம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறும்படி செய்தார், காலாகாலத்தில் இது நடைபெற்றது. தேவனால் முதன் முதலாக சபையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சீர்திருத்தம் தொடர்ந்திருந்து சீர்திருத்தவாதிகளும், அவர்களுடைய பின் சந்ததியினரும் சத்தியத்திற்கும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் என்றால், அவர்கள் தேவனுடைய கரத்தில் உள்ள கனத்திற்கு உரிய பாத்திரமாக இருந்து அவர்கள் மூலமாக அவருடைய மாபெரும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் உலகத்தின் சுகங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்தவுடன் தேவன் தம்முடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்ற, தம்மிடம் வேறு வழிகளும், உபாயங்களும் உண்டு என்பதைக் காண்பித்தார்.

நெப்போ-யனுடைய வேலை பிரஞ்சுப் புரட்சியோடு இணைந்து மத மூட நம்பிக்கைகளின் ஆதிக்கத்தை உடைத்தது; பெருமையுடன் இருந்தவர்களை, தன்னைத் தான் உயர்த்திக் கொண்டவர்களைச் சிறுமைப்படுத்தியது, மனுக்குலத்திற்குரிய உரிமைகளை அதிகமாக உலகம் உணர்ந்து கொள்ளும்படி செய்தது. மத சீர்திருத்தம், இதற்கு முன்பாக மரண அடி கொடுத்து இருந்த, போப்பின் ஆதிக்கத்தை உடைத்தது. ஆனால் இது பின்னர் சரிபடுத்தப்பட்டது. (வெளி. 13:3) கிபி 1799ல் எகிப்தின் மேல் நெப்போ-யன் படையெடுத்த காலத்தோடு தேசத்தின் மேல் போப் கொண்டிருந்த ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தி முடிவு பெறச்செய்தது. அங்கே நியமிக்கப்பட்ட காலமானது (1260 வருட அதிகாரம்) முற்றுப்பெற்று அந்த முறைக்கு எதிராகச் சொல்லப்பட்டிருந்த நியாயத்தீர்ப்பு துவங்கியது. அது “முடிவு பரியந்தம்

சங்கரிக்கும்படியாகவும் அழிக்கும்படியாகவும்” செயல்பட்டது. (தூனி: 7:26)

இந்த தேதி சுயாதீன சிந்தனை யுகத்தின் ஆரம்பத்தையும் தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு உரித்தான உரிமைகளையும், சிலாக்கியங்களையும் உணர்ந்து கொள்ளுதலையும் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் இந்த முடிவு காலத்திற்கென குறிக்கப்பட்டுள்ள வேலையை முற்றிலுமாக செய்து முடிக்க வேண்டி துரிதமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதின் மூலமாகவும் இது அறியப்பட்டுள்ளது. இதை விளக்க வேண்டுமானால் “புகழ்பெற்ற வேதாகமச் சங்கங்களின்” தோற்றங்களும், வேலைகளும் பற்றியும் கூறலாம். ரோமாபுரி, அதைபற்றி பேசலாம், ஆனால் அவைகளுக்குத் தடை உண்டு பண்ண முடியாது. ரோமாபுரி ஒரு காலத்தில் விலையேறப்பெற்ற இந்த புத்தகத்தைச் சங்கி-யால் கட்டி வைத்திருந்தது; உபயோகத்தில் இல்லாத மொழிகளில், உயிரற்ற மொழிகளில் மூடி வைத்திருந்தது; மக்கள் அதை வாசிக்கக்கூடாது என்று கட்டளை பிறப்பித்திருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோ அவைகள் எல்லா தேசங்களிலும் எல்லா மொழிகளிலும் பரவலாக உள்ளது. பிரிட்டன் மற்றும் வெளிநாட்டு வேதாகமச் சங்கம் (British and Foreign Bible Society) 1803ம் வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நியூயார்க் வேதாகமச் சங்கம் (New York Bible Society) 1804ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பெர்-ன் - புருஷியன் வேதாகமச் சங்கம் (Berlin-Prussian Bible Society), 1805லும் பிலதெல்பியா பைபிள் வேதாகமச் சங்கம் (Philadelphia Bible Society), 1808லும் அமெரிக்கன் வேதாகமச் சங்கம் 1817லும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்த நூற்றாண்டில் இந்த வேதாகமச் சங்கங்கள் செய்த வேலை மெச்சப்படவேண்டியது. லட்சக்கணக்கான வேதாகமங்கள் வருடந்தோறும் பிரசுரிக்கப்பட்டு குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுவதுடன், ஆயிரக்கணக்கான வேதாகமங்கள் ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இந்த வேலையினிமித்தம் வரும் நன்மைகளைக் கணக்கிடுவது கடினமான காரியமாகும். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அதிகமான வேலைப் பயனற்று போகிறது, ஆனாலும் பொதுவாக கூறவேண்டுமானால் அது அரசியல் ரீதியாக மதகுருக்கள் மூலமாக வரும் அடிமைத்தனத்தையும்

மூடநம்பிக்கையையும் முறிக்கிறது. அது அமைதியாக கற்றுக்கொடுக்கிறது. அதனால் போப்புகள், குருமார்கள், பாமர மக்கள் மாத்திரமல்ல இராஜாக்கள், தளபதிகள், பிச்சைக்காரர்கள் உட்பட அனைவரும் ஆண்டவராக இருக்கிற ஒருவருக்கே கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும். அவர் ஒருவரே அனைத்து சமநிலைப்படுத்துபவர்கள், சரியாக கணக்கு பார்ப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் மேற்பட்டவர்.

ஐரோப்பா முழுவதும் உள்ள மத சீர்திருத்த இயக்கம் போப்பின் செல்வாக்கை அதிகமாக அசையப்பண்ணி விட்டாலும் கூட, சீர்திருத்தம் பெற்ற சபைகள் தனிப்பட்ட பிரதேச முறைகள், பூலோக சாம்ராஜ்யங்களோடு இணைந்திருந்தல், ஜனங்கள் மேல் மத குருவானவர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு (அதாவது குருவானவர்கள் உலகத்தில் விசேஷமான திவ்ய முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆட்சி முறையை உடையவர்கள்) என்பது போன்ற போப்பு சபையின் கொள்கைகளைக் கடைபிடித்தன. ஆனபடியால் சீர்திருத்தத்தால் ஏற்பட்ட முதலாவது விளைவு அதிகமாக திருத்தப்பட்டதாக இருந்தது. இது ஜனங்களையும் ஆளுகை செய்பவர்களையும் பொதுவாக மூட நம்பிக்கைக்குள்ளாக வழி நடத்துவதாக இருந்ததோடு, சபை அதிகாரம் என்று வரும் அனைத்திற்கும் சேவை செய்யும் மன நிலையை ஏற்படுத்தியது. இதற்கு முன்னர் போப்பு சபை மேல் மாத்திரமே வைக்கப்பட்டிருந்த முழு பக்தியும், மூட பழக்கங்களும், அதிக அளவில் பல பிரிவு மக்களிடையே சீர்திருத்தம் சிதறப்பண்ணியது. ஆனாலும், அரசியல் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தம் 19ம் நூற்றாண்டின் போது காணப்பட்டது. விசேஷமாக “முடிவு காலமான” 1799ம் வருடத்திற்கு பிறகு ஏற்பட்ட சீர்திருத்தம் முந்தியதை விட மிக வித்தியாசமானதாக இருந்தாலும், அதுவும் ஒரு சீர்திருத்தம் தான். அமெரிக்கா ஆக்கிரமித்திருந்த குடியிருப்புகள் (Colonies) பெற்றுக் கொண்ட சுதந்திரமும், மாற்றங்களும்-நல்ல சுபிட்சமான ஒரு குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது, ஜனங்களால் ஜனங்களுக்கென்று இராஜாக்கள் அல்லது குருமார்கள் தலையீடு இல்லாமல் அமைக்கப்பட்டிருந்த குடியரசு-அநேக நூற்றாண்டுகளாக தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை அறியாமல் உறங்கிக் கொண்டிருந்த

ஜனங்கள் இப்பொழுது விழித்து எழுந்திருக்கிற அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஒரு பாடத்தை வழிவகுத்துக் கொடுத்தது. இப்படியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்கு காரணம் என்னவெனில், அவர்கள் பூமியனைத்தையும் ஆளுகை செய்யும்படியாக தேவன் சபையை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார் என்றும், ஆகவே சபையினால் நியமிக்கப்பட்ட அந்த இராஜாக்களையும் சக்கரவர்த்திகளையும், அவர்கள் கொடுக்கும் கட்டளைகள் எவ்வளவு தான் அநீதி நிறைந்ததாக இருந்தாலும், சபையானது அதன் மூலமாக தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தபடியால் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்துதான் ஆகவேண்டும் என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குருமார்களின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டவர்களாக, தாழ்வான நிலையில் இருந்த ஜனங்களுக்கு அமெரிக்கா தேசம் ஒரு ஆச்சரியமான தோற்றத்தை அளித்தது. உண்மையிலேயே “சுதந்திரமானது உலகத்தை பிரகாசிக்கப்பண்ணிக் கொண்டு இருந்தது.” கடைசியில் குருவானவர்கள், ராஜாக்களின் ஆடம்பரங்கள் போன்றவற்றால் நிர்ப்பந்தம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ஜனங்கள், தங்களுடைய விவசாய பயிர்வகைகள் மறுபடியும் மறுபடியும், நல்ல பலன்களைத் தராததால், தங்களை வறுமைக்குள்ளும் பஞ்சத்திற்குள்ளும் தள்ளினபடியால், பிரான்ஸ் தேசமக்கள் பொங்கி எழுந்து 1789ல் இருந்து 1804வரை பதினான்கு ஆண்டுகள் நீடித்திருந்த மிகவும் கொடூரமான புரட்சியைச் செய்து முடித்தார்கள்.

அந்த வேளையில் காணப்பட்ட அராஜகமும், கலவரங்களும் பயங்கரமாக இருந்தாலும் அது நியாயமான பலன்களை தந்தது. எப்படியெனில், சீரழிவையும், அவமானத்தையும் அதிக காலமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ஜனங்கள் விழித்து எழும்பினர். அரசாங்கமும், மதவாதிகளும் சூறாவளிக் காற்று தாக்கியதைப் போன்று உணர்ந்தார்கள். எந்த ஜனங்களுக்காகக் கிறிஸ்து மரித்தாரோ அந்த ஜனங்களை ராஜாக்களும், மதவாதிகளும், தங்களின் மேன்மைக்காகக் கடவுளின் பெயரால், சத்தியத்தின் பெயரால் குருட்டாட்டத்திலும் அடிமைத்தனத்திலும் வைத்திருந்ததின்

விளைவினால் இப்படியாக ஒரு சூறாவளி போன்றதை சந்திக்க நேர்ந்தது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு காரணத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவு தேவன் பேரில் நம்பிக்கையின்மையை ஏற்படுத்தியது உண்மைதான். திடீரென்று பிரான்ஸ் தேசமானது வால்ட்டேர் (Voltaire) மற்றும் அவருடைய சகாக்கள் தங்கள் எழுத்துக்கள் மூலம், அவமரியாதையும், கே-யும் செய்து கிறிஸ்துவத்தை அவமதித்ததால் அல்லது பிரான்ஸ் தேசத்து மக்கள் அறிந்திருந்த ரோம சபையைப் பற்றி கீழ்த்தரமாக எழுதி அந்த எழுத்துக்கள் மூலம் நாட்டையே நிரப்பினபடியால் தேசம் தேவ நம்பிக்கையற்ற தேசமாயிற்று. அவர்கள் அதில் உள்ள பொய்யான விஷயங்களை, முட்டாள்தனங்களை, மாய் மாலங்களை, ஒழுக்கம் கெட்ட நிலைமைகளை அதன் பொல்லாங்குகளைச் சட்டிக் காட்டியபடியால், எந்த கத்தோ-க்கத்தை எந்த மதங்களை உயர்வாக மதித்து வைராக்கியத்துடன் இருந்தார்களோ அவைகளுக்கு எதிராக ஜனங்கள் கொதித்து எழுந்தார்கள், அது வரை அவர்கள் எழுதித் தள்ளினார்கள். போப்பின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டு ஆயிரம் வருடங்களாக ஏமாற்றம் அடைந்திருந்து, வருந்தக்கக்க நிலையில் இருந்த பிரான்ஸ் தேசம், அந்திக்கிறிஸ்து அல்ல, உண்மையான கிறிஸ்துவே வெறுப்புக்குரிய எஜமான் என்று கருதி அவர்கள் வால்ட்டேரின் (Voltaire) வார்த்தையில் “அந்த பாதகன் ஒழியட்டும்” என்று கூக்குர-ட்டார்கள். மேலும் அருவருப்பான அந்திக்கிறிஸ்துவை அகற்றும் அவர்களுடைய முயற்சி பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் கொடுமையில் வெளிப்பட்டது. பரிசுத்த பர்த்லமேயுவின் (St. Bartholomew) நாளில் நடந்த பயங்கரமான படுகொலைகள், இதே போன்ற மற்ற சம்பவங்கள் உடன் ஒத்துப் பார்க்கும் போது, பழிவாங்குத-ன் போது ஏற்படும் நியாயத்தை விளக்கிக் கூறுவதற்கு அருமையான உதாரணமாக உள்ளது. ஆகவே போப்பின் நிலை கண்டு களிகூர்ந்தார்கள்.

தெய்வ நம்பிக்கையற்ற பிரான்ஸ் தேசம் திடீரென்று அதன் முழு பலத்துடன் எழுந்தது, பிரான்ஸ் தேச சிறைச்சாலை கோட்டையை உடைத்தது, மனிதனின் உரிமைகள் பற்றி பிரகடனம் செய்தது, இராஜாவையும், இராணியையும் கொலை செய்தது, எல்லா

இராஜாக்களுக்கும் எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்தியது, மேலும் எல்லா புரட்சிக்காரர்களோடும் உடன் நின்றது. இதற்கிடையில் உலகத்தில் உள்ள ஆட்சியாளர்கள், தங்களது குடிமக்கள் மத்தியிலும் இந்த புரட்சி என்னும் தொற்று வியாதி பரவி விடுமோ என்று உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு பயந்து கொண்டிருந்தனர். உலகம் முழுவதும் வரக்கூடிய அராஜகத்தை எண்ணி பயந்து, உலக ராஜாக்கள் தங்களுடைய பாதுகாப்பிற்காக ஒருவரோடு ஒருவர் கூட்டு சேர்ந்து பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தினர். பிரெஞ்சு மக்கள் கிறிஸ்துவத்தை ஒதுக்கி வைத்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல ரோமன் கத்தோ-க்கச்சபைகளுக்கு சொந்தமான பெரிய அளவில் இருந்த சொத்துக்களையும், வருமானங்களையும் அபகரித்தார்கள். அதோடு கூட இராஜாக்களுக்கும், பிரபுக்களுக்கும் சொந்தமான சொத்துக்களையும் அபகரித்தார்கள். பாரிஸ் நகரத்தின் தெருக்களில் மறுபடியும் இரத்தம் பெருக்கெடுத்தோடியது. ஆனால் அது புரட்டஸ்டன்ட் சபையினருடையதல்ல, அதற்குப் பதிலாக, அது குருவானவர்களின், பிரபுக்களின் மற்றும் அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களின் இரத்தமாகும். கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 1,022,000 ஆக இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் எல்லாம், இதற்கென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழிகளில் அழிந்து போனார்கள். புரட்டஸ்டன்ட் மக்களை, ரோம சபை குருமார்கள் வேட்டையாடி அழித்த அதே வழிமுறைகள், ரோம சபை குருமார்களுக்கும் இப்போது நடந்தது. அவர்களது சொந்த போதனையாகிய “நீதி முடிவில் நிலை நாட்டப்பட்டது.” மத ரீதியான, அரசியல் ரீதியான, சமூக ரீதியான சுதந்திரத்தைப் புரட்சிக்காரர்கள் உரிமை கொண்டாடினார்கள். இதை எதிர்த்தவர்களுக்கு மரணமே ஒரே சரியான வழி என்று கூறினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களினால் பிரெஞ்சு புரட்சி ஒரு பெரிய பொல்லாங்காக இருந்து, அது லட்சக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு உபத்திரவத்தை அளித்தது; ஆனால் மற்ற சம்பவங்களைப் போன்றே ஒரு பெரிய தவறுக்கு ஓர் அளவுக்கு விமோசனம் அளிப்பதாக இருந்தது. மேலும் சில சம்பவங்களின் போது நடந்தது போன்றே இதுவும் நன்மைக்காக என்று தேவனால் ரத்து செய்யப்பட்டது. அறிவு

விருத்தியடையவும், தீர்க்கதரிசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி அவருடைய திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவும் இது நிறைவேறியது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பிரெஞ்சு புரட்சி முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எப்படியெனில் “கிறிஸ்தவ தேசங்கள்” அனைத்தின் மேலும் வருகின்ற முடிவு காலத்தின் பயங்கரங்கள் தெளிவாக உள்ளது என்கிற குறிப்பை இங்கே கூறுகிறோம். பிரான்ஸ் தேசத்தி-ருந்து உலகம் முழுவதும் பரவிய தேவ நம்பிக்கையற்ற நிலை, அராஜகம் என்கிற தொற்று வியாதி, பொய்யான மற்றும் வேதாகமத்திற்கு புறம்பான போதனைகள், பழக்க வழக்கங்கள், கிறிஸ்துவத்தில் பலமாக போஷிக்கப்பட்டு வளர்ப்பிக்கப்பட்டவைகள். இது போப்பு சபைகளில் மாத்திரமல்ல, பழமையான கிறிஸ்துவ சபைகளிலும் காணப்பட்டது. பேர் கிறிஸ்தவ சபைகளும் இந்த வியாதியை குணப்படுத்தவில்லை. மேலும் பூமியில் இது வரை உண்டாயிராத மகா உபத்திரவம் என்று வேதாகமம் கூறிய ஆபத்தை தவிர்க்க இயலாததாயிருக்கிறது.

பிரெஞ்சு நாத்திக கொள்கை நெப்போ-யனின் ராணுவத்தினால் ஐரோப்பா தேசம் முழுவதும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இது இராஜாக்கள் மற்றும் குருமார்களின் அதிகாரத்தை அதிகமாக பலவீனப்படுத்தியது. ஆனால் போப்பின் ஆதிக்கத்தை, நாத்திக பிரான்ஸ் நாட்டின் தலைவனாக, பிரதிநிதியாக இருந்த நெப்போ-யன் கடுமையாக எதிர்த்தபடியால், நிலைமை உச்ச கட்டத்தை எட்டியது. எல்லாவற்றையும் விட சாதாரண மனுஷன் குருவானவர்களுக்கு செலுத்திக் கொண்டிருந்த மூடத்தனமான பணிவன்பு என்கிற அடிமைத்தன சங்கி-யை உடைத்தெறியப் பண்ணியது. ஆனால் மாவீரனான நெப்போ-யன் போப்பாயிருந்த ஆறாம் பயஸின் (Pius VI) சாபங்களைத் துச்சமாக மதித்துத் தன் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படியாததற்கு தண்டனைகளை விதித்ததோடு நின்றுவிடாமல், ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பாக ஷார்லுமேன் (Cherlemagne) என்பவனால் கையளிக்கப்பட்ட போப்பாண்டவரின் பிரதேசங்களை பிரான்ஸ் தேசத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி நிர்பந்திக்கப்பட்ட போது (நெப்போ-யன் ஷார்லுமேன் என்பவரின் வாரிசு என்று கூறுவதுண்டு) அது ஜனங்களின்

கண்களைத் திறந்தது. மாத்திரமன்றி, போப்பு, தான் மேலான அதிகாரமுள்ளவர் என்பது பொய்யான கூற்று என்று ஐரோப்பாவில் உள்ள மன்னர்கள் உணர்ந்தபோது அவர்களின் கண்களும் திறக்கப்பட்டன. நெப்போ-யன் நடத்திய பெரிய ஐரோப்பிய யுத்தங்கள் ஷார்லுமேன் (Charlemagne) என்பவர் காலத்தில் இருந்த சாம்ராஜ்யத்தை மறுபடியும் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தான். நெப்போ-யன் ஷார்லுமேன் (Charlemagne) என்பவரின் வாரிசு, ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தி என்று தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்ட போது, அவன் ரோம் நகருக்குச் செல்லவில்லை. ஷார்லுமேன் (Charlemagne) மற்றும் ஏனையோர் செய்தது போன்று போப்பை பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு வந்து தனக்கு முடி சூட்ட வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்தான். இந்த வேளையில் மக்களின் எண்ணத்தில் போப்பாண்டவரின் அதிகாரம் எப்படியாக இருந்தது என்பதைக் காணலாம். இப்பொழுதும் கூட வெற்றி வாகை சூடிய தலைவன், போப்பின் அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்தியவன், ஒரு தடவைக்கு மேல் அவரின் பிரதேசங்களில் குறைவை உண்டு பண்ணியவன், பொருட்களை சூறையாடினவன், போப்பினால் முடி சூட்டப்பட விரும்பாமல், அப்படி செய்தால் போப்பின் அதிகாரத்தை ஆமோதிப்பது போல் இருக்கும் என்று எண்ணி போப், ஆறாம் பயஸ் முடி சூட்டுதலை ஆதரிக்கும் வண்ணமாக வந்து இருக்கவும், வைபவத்தை ஆதரிக்கவும், கிரீடத்தை அவன் ஆசீர்வதிக்கவும் செய்து அதன் பின்னர் தேவாலயத்தின் ப-பீடத்தி-ருந்து எடுத்து தன்னுடைய தலைமேல் தானே வைத்துக்கொண்டான். சரித்திர ஆசிரியர் இவ்விதமாகக் கூறுகிறார் : “அதன்பின்னர், தன்னுடைய செய-ன் மூலம் பிறந்தது தான் தனது அதிகாரம் என்பதைக் காண்பிக்கவும், தன்னுடைய அரசியல் ராணுவ வெற்றிகளினால் அவ்வாறு செய்யமுடிகிறது என்பதை வெளிக்காட்டுவதற்காகவும் கிரீடத்தைத் தனது பேரரசியின் தலைமேல் வைத்தான்.” அப்படியே இதுவரை போப்பிடம் ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் கிரீடத்தை வைக்கும் படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த முடி சூட்டு வைபவத்தைக் குறித்து ஒரு ரோமன் கத்தோ-க்க ஆசிரியர் (Chair of

St. Peter, Page 433) இப்படியாகக் கூறுகிறார் :

“இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் ஷார்லுமேன் (Charlemagne) மற்றும் ஏனைய சக்கரவர்த்திகள் ரோமாபுரிக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் நெப்போ-யன் தன்னுடைய கர்வத்தில், அருட்திரு தந்தை (Holy Father) பாரீஸ் நகருக்கு வந்து தனக்கு முடி சூட்ட வேண்டும் என்று கூறினான். போப் தொன்று தொட்டு இருந்து வரும் பழக்கத்தில் இருந்து விலக அதிக தயக்கம் காட்டினார். சொல்லப்போனால் தன்னுடைய உயர்வான அந்தஸ்தை இது இழிவு படுத்துவதாக நினைத்தார்.”

போப்பை நெப்போ-யன் சிறுமைப்படுத்திய செயல்கள் குறித்து சரித்திரம் (Campaigns of Napoleon, PP 89,90) இவ்வாறாக கூறுகிறது:

“ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை ஜூன் 23, 1796ல் போப் ஆறாம் பயஸ் உடன் செய்து முடிக்கப்பட்டது. அதில் காணப்பட்ட நிபந்தனைகள் ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பாவிலேயே முழு ஆட்சியாளராகவும் சபையின் தலைவராகவும் இருந்தவருக்கு போதுமான அளவிற்கு சிறுமைப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்திருந்தது. ஒரு காலத்தில் இராஜாக்களின் கழுத்தின் மேல் நடந்தவர், ஆட்சியாளர்களை அகற்றியவர் இராஜ்யங்களையும், பிரதேசங்களையும் இல்லாமல் ஆக்கியவர், பிரதான ஆசாரியராக பூலோகத்தில் சர்வ வல்லவரின் பிரதிநிதியாக இருந்தவர், மகா பிரபுவாக அதிகாரத்தை ஏற்படுத்தியவர், மற்ற ஆட்சியாளர்களின் தலைகளுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்தவர் என்று சொல்லக்கூடிய போப் சிறுமை என்கிற அதே பாத்திரத்தில் அடிமட்டத்தில் உள்ளவைகளைப் பானம் பண்ணும்படியான நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டார். இந்த பானம் கசப்பாகக் காணப்பட்டாலும், அதைத்தான் இவருக்கு முன்பு இருந்த போப்புக்கள் மற்றவர்களுக்கு வாரி வழங்கி இருந்தார்கள். பிரான்ஸ் தேசத்தின் கப்பல்களை துறைமுகத்திற்குள் அனுமதிக்கும்படியும், அந்த குடியரசோடு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த எல்லா தேசங்களின் கொடிகளை அகற்றவும், போலன்கா, பெராரா (Bolenga, Ferrare) என்கிற தேசங்களின் தூதரகங்களை தன் வசத்தில் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படவும், அங்கோனா (Ancona) என்கிற இடத்தில் உள்ள

கோட்டையை திருப்பிக் கொடுக்கவும், பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு 100 ஓவியங்களைத் தரவும், மேலும் பாரிஸ் நகரத்தி-ருந்து ரோம் நகரத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட, குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் தெரிந்தெடுக்கும் சிலைகள், பூச்சாடிகள் அல்லது மார்பு அளவு உள்ள சிற்பங்கள் போன்றவற்றையும், மேலும் இதே முறையில் தெரிந்தெடுக்கப்படும் ஆதி காலத்து சுவடிகள் 500ஐயும் (புரதான காலத்தைச் சேர்ந்தவைகள் அதிக விலை உள்ளது), இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இன்னும் இனிப்புள்ளதாகும்படி அருட்திரு தந்தை குடியரசுக்கு 21,000,000 பிரெஞ்சு (French) தேசத்து நாணயத்தையும் இவைகளில் அதிகமானவைகள் தங்கம் அல்லது வெள்ளி (குவியல்களாக இருக்க வேண்டும்) ஆகியவைகளைத் தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டார்.”

இந்த அபராதங்கள் உடனடியாக செலுத்தப்படாதபடியால், பணத்தொகை அபராதம் 50,000,000 பிரெஞ்சு நாணயமாக அதிகரிக்கப்பட்டதோடு, போப்புக்கு சொந்தமான சில பிரதேசங்களை பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு விட்டுக்கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இறுதியில் போப் சிறைக்கைதியாக பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார், அங்கே அவர் மரித்தார்.

போப் ஏழாம் பயஸுக்கு (Pius VII) அவருடைய மரியாதைகள் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. அவர் 1804ம் ஆண்டு நெப்போ-யனின் முடி சூட்டு விழாவில் பங்கு பெற்றார். அதன்பின்னர் (1808-1809) நெப்போ-யனின் ஆணைப்படி போப்பிடமிருந்து ஒவ்வொரு இம்மைக்குரிய அதிகாரமும் பறிக்கப்பட்டது. அதோடு கூட ஞாபக சின்னங்கள், செதுக்கப்பட்ட சிலைகள், அரிய ஓவியங்கள் பிரெஞ்சு பாதுகாப்பின் கீழ் வந்தன. நெப்போ-யன் கூறிய வார்த்தைகள் இவ்விதமாக இருந்தது. “நம்முடைய மதிப்புக்குரிய முன்னோரான ஷார்லுமேன் (Charlemagne) போப்புக்கு இலவசமாகக் கொடுத்த பிரதேசங்களான உர்பினோ, அன்கோனா, மேஸ்ரேட்டா (Urbino, Ancona, Macerata) என்றென்றைக்குமாகவே இத்தா- இராஜ்யத்துடன் இணைக்கப்படுவதாக” என்பதாகும்.

இதன் சுருக்கம் ஒரு ரோமன் கத்தோ-க்க எழுத்தாளரால் இப்படியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது : (Chair of St. Peter PP. 439, 440)

“இதோடுகூட கீழ்க்கண்டவைகளும் சேர்க்கப்பட்டன. போப் தொடர்ந்து ரோமின் பிஷப் (Bishop) ஆக இருக்க வேண்டும். மேலும் அவர் ஷார்லுமேன் (Charlemagne) காலம் வரை ஆதிகாலத்தி-ருந்து அவருடைய முன்னோர்கள் செய்து வந்தபடியே தன்னுடைய மதச் சடங்குகளைச் செய்து கொண்டு வரவேண்டும். அடுத்த வருடம் தன்னுடைய வெற்றியின் தைரியத்தைக் கொண்டு இவைகளை உறுதி செய்தான். போப் தன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பெயரளவு ஆட்சியின் அதிகாரத்தையும், தலைநகரத்திலும், சுற்றி உள்ள பிரதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் தன்னிடத்தில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக விட்டு விடவேண்டும். (இந்த போப் அதிகாரம் Charlemagne பரிசாகக் கொடுப்பதற்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்னரே கிபி 539-ருந்து இருந்ததாகும்.) அதன்படியாக ஆஸ்டிரியன் சீசர் (Austrian Caesar) அரண்மனையி-ருந்து அவன் ஒரு புதிய கட்டளையைப் பிறப்பித்தான். அதன்படி ரோமாபுரி, அரசாங்கம் இல்லாத நகரமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அரசாங்க கடமைகள் சக்கரவர்த்தியால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு குழுவினரால் நடத்தப்பட வேண்டும். அதன் நினைவுச் சின்னங்களும், அரிய கலைப் பொக்கிஷங்களும் பிரெஞ்சு பாதுகாப்பின் கீழ் வர வேண்டும். மேலும் போப் இப்பொழுது ஆட்சி செய்யாதபடியால் அவருக்கென ஒரு வருமானம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.”

இதைத் தொடர்ந்து, ஏழாம் பயஸ் (Pius VII), நெப்போ-யன் சபையின் சிலாக்கியங்களில் இருந்து (Ex. Communication) நீக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தான். இதனால் அவன் பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு சிறைக் கைதியாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டான். இறுதியில் பேன்டன்புலே (Fontainebleau) என்கிற இடத்தில் 1813ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 25ம் தேதியில் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தான். அதன்படி பிஷப் மற்றும் ஆட்சி அதிகாரிகளை நியமிக்கும் உரிமையை நெப்போ-யனின் கரங்களில் ஒப்புக் கொடுத்தான். இதன்படி இப்படிப்பட்ட நியமனங்களை இரத்துச் செய்யும்படி தன்னிடத்தில் இருந்த அதிகாரத்தையே விட்டு விட்டான். இப்படியாக ஒரு போப்புக்குரிய அதிகாரத்தையே நெப்போ-யனுக்குக் கொடுத்தான்.

இதையேதான் நெப்போ-யனும் வெகு காலமாக விரும்பி இருந்தான்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நடந்த இந்த சம்பவங்களையும் அவைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் ரோமன் கத்தோ-க்கர்களும் கவனிக்காமல் இல்லை. மேலே சொல்லப்பட்ட இழப்புகளையும், அவமானங்களையும் அவர்கள் உணர்வதோடு போப்பின் ஆயிர வருட கால ஆட்சியைப் பற்றி கூறுகிறார்கள். (மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசங்களை போப்பின் அதிகாரத்திற்கு கிபி 800 ஷார்லுமேன் (Charlemagne) கொடுத்த வருடத்தி-ருந்து ஆயிரம் வருடங்கள்) அவர்கள் அதன் அதிகாரங்களை நெப்போ-யன் எடுத்துக்கொண்ட வேளையோடு முடிந்து விட்டது என்றும் அந்த நாளில் இருந்து ஒரு சிறிதளவு அதிகாரம் மட்டுமே இருந்தது என்றும் கூறுகிறார்கள். போப்பின் ஆட்சியாளர்கள் கூறுவது என்னவெனில், அது கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமாக வெளிப்படுத்துதல் விஷேசம் 20 : 1-4ல் கூறப்பட்டுள்ளபடி தேசங்களில் மேல் ஆயிர வருட ஆட்சி முடிந்து விட்டது. மேலும் இப்பொழுது உள்ள உபத்திரவகாலம் “கொஞ்ச காலத்திற்கே,” இக்காலத்தில் 7ம் மற்றும் 9ம் வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சாத்தான் அவிழ்த்துவிடப்பட்டிருக்கிறான். உண்மையான கிறிஸ்துவின் போ-யாக போப்புகள் இருப்பதை பார்ப்பவர்கள் மாத்திரமே, உண்மையான சபையையும், உண்மையான ஆட்சியையும் அறிந்து கொள்ளுபவர்கள் மாத்திரமே, இதை முழுவதுமாக உணர முடியும்.

பிரெஞ்சு புரட்சியும் நெப்போ-யனின் ஆதிக்கமும், போப்பின் சரித்திரத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காலமாக இருந்தது என்பதை இதை வாசிப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்படியாக போதுமான அளவிற்கு ஆதாரங்களை தந்துவிட்டோம் என்று நம்புகிறோம். மேலும் போப்புவின ஆதிக்கம் முறியடிக்கப்பட்ட பின்னர் மறுபடியும் அதை பெறவில்லை என்பதையும் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறோம். சில வேளைகளில் சில நன்மைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாலும் அது சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மறுபடியும் அவமானங்கள் தொடர்ந்தன. ஆனாலும் 1870ல் போப்பின் மத மற்றும்

உலக அதிகாரங்கள் ஓய்ந்தன. அவைகள் மறுபடியும் ஏற்படுத்தப்படாதபடி அப்படியாயிற்று என்றும் நாங்கள் நம்புகிறோம். நெப்போ-யனின் இராணுவம் தான், கடுமையாக விசாரிக்கப்படும் முறைக்கும், மதக் குற்றங்களுக்காக ஜனங்கள், வெளியரங்கமாகத் துன்புறுத்தப்படுதலுக்கும், மரணத்தின் மூலம் தண்டிப்பதற்கும், ஒரு முடிவைக் கொண்டு வந்தது என்பதையும் நினைவு கூர வேண்டும்.

குருவானவர்களின் செயல்களையும், மூட நம்பிக்கைகளையும் ஓரளவுக்கு நீக்கியதின் விளைவாக அதிகமான வெளிப்படையான நாத்திகத்திற்கு வழி வகுத்தது. மனிதர்கள் மேல் மூடத்தனமான பக்தியைக் காட்டுவதை நிறுத்தியது; தேவனுக்கென்று அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட மனிதர்களை புத்திசா-த்தனமாக சிந்திக்க வைத்தது. இவர்களில் அநேகர், இதற்கு முன்பாக சிந்திக்கவும் பயந்திருந்ததுடன், தாங்களாகவே வேதாகமத்தைப் படிக்கவும் பயந்திருந்தார்கள். இப்படியாக இந்த புரட்சி சத்தியத்தை முன்னுக்கு கொண்டு வரவும், உண்மையான கிறிஸ்துவத்தை வேதாகமப் பாடங்கள் மூலமாக முன்நிலைக்குக் கொண்டு வரவும் உதவியது. அது உண்மையிலேயே மார்ட்டின் லூதர் நாட்களில் ஆரம்பித்த சீர்திருத்தத்தைத் தொடர்ச் செய்தது. இதற்கு முன்னர் ஜனங்களின் அறியாமையினாலும், அடிமைத்தனத்தினாலும், மேலும் குருவானவர்களின் அதிகாரத்தின்மேல், மரியாதைகளின் மேல் ஆட்சியின் மேல் உள்ள ஆசையினாலும், சுகமாக வாழ வேண்டும் என்று குருவானவர்கள் கொண்டிருந்த நோக்கங்களினாலும் இது தடைப்பட்டிருந்தது.

இவ்விதமாக 1799ல் “முடிவு காலம்” என்று சொல்லப்படும் காலம் துவங்கியது என்றும் இந்தக் காலத்தில் போப்பின் அதிகாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைக்கப்படும் என்றும், நெப்போ-யன், ஷார்லுமேன் (Charlemagne) வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை திரும்பி எடுத்துக்கொண்டது மாத்திரமல்லாது (அவைகள் கொடுக்கப்பட்டு ஆயிர வருடங்கள் ஆன பின்னர்) அதன்பின்னர் ரோம் நகரில், ஜனங்கள் மேல் போப்புக்கு இருந்த அதிகாரத்தையும், நெப்போ-யன் எடுத்துக்கொண்டான்

என்பதையும் காட்டியுள்ளோம். இந்த அதிகாரம் ஜஸ்டினியன் (Justinian) என்பவரால் கிபி 533ல் கொடுக்கப்பட்ட ஆணையினால் ஓரளவுக்கு பெயரளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையில் 1799ல் இருந்து 1260 வருடங்கள் முன்னர் மாத்திரமே அதாவது கிபி 539ல் (கிப்பன், ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியும் அழிவும், Vol.3, PP. 536, 537 பின் குறிப்பும் சேர்த்து) ஆஸ்ட்ரோகோத்திக்கின் (Ostrogothic) சாம்ராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்ட காலத்தி-ருந்து தான் இந்த அதிகாரம் உண்மையாக வந்தது. இதுதான், காலம், காலங்கள், அரைக்காலம் வல்லமைபற்றி அடிக்கடி சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தில் வரையறுக்கப்பட்டபடி சரியான எல்லையாக இருந்தது. சிறிது அளவுக்கு அதிகாரம் மறுபடியும் கிடைக்கப் பெற்று இருந்தாலும் இன்றைக்கு போப் மதமற்றும் உலக அதிகாரம் இல்லாதவராக இருக்கிறார். ஏனெனில் அது ஏற்கெனவே அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. பாவ மனுஷன் ஜனங்களின் மேல் அதிகாரம் அற்றவனாய் இன்றும் தன்னைக் கம்பீரமாக காட்டிக்கொள்கிறான், பெருமிதமாக பேசிக் கொள்ளுகிறான். ஆனால் ஜனங்கள் மேல் அதிகாரம் இல்லாதவனாக கூடிய சீக்கிரத்திலே வெளிப்படுத்தின விஷேசத்தில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, கோபமுடன் இருக்கும் ஜனத்திரளின் (தேவனின் அபாரமான வேலையாட்கள்) கரங்களில் முற்றிலுமாக அழிவைப் பெறும்படியாகக் காத்திருக்கிறான்.

இந்த முடிவு காலம் அல்லது யேகோவாவின் ஆயத்த நாள் கிபி 1799ல் தொடங்கி கிபி 1914ல் (ஆசிரியரின் முன்னுரையை பார்க்கவும்) முடிவு பெறுகிறது. இது கடந்த யுகங்களில் உள்ள அறிவைக் காட்டிலும் அதிகமாக விருத்தி அடைந்திருப்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளது என்றாலும், உலகம் இதுவரை அறிந்திராத மகா உபத்திரவத்தில் இது முற்றுப் பெறும். ஆனாலும் உண்மையான தேவனுடைய இராஜ்யம் உண்மையான கிறிஸ்துவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கு நேர் எதிர்மாறான ஓர் ஆட்சியை முழுமையாக ஸ்தாபிக்கும் என வெகு காலத்திற்கு முன்னரே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நாளுக்கென்று ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளுவதுடன் அதற்கு நேராக

முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்தக் காலமானது ஆயத்தப்படுத்துவதோடு இராஜ்யத்திற்கு நேராக வழி நடத்திக் கொண்டும் இருக்கிறபடியால், அது பழைய முறைமைக்கும் புதிய முறைமைக்கும் இடையில் உண்டாகும் பெரிய முரண்பாட்டுக்கும் நேராக வழி நடத்துகிறது. இதன்மூலம் புதிய முறைமை ஸ்தாபிக்கப்படும். கடந்த காலமுறைமைகள் நீங்க வேண்டியிருந்தாலும் புதிய முறைமை அதை மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்த மாற்றம் தற்போதுள்ள முறைமையில் நன்மை பெற்றவர்களால் மூர்க்கமாக எதிர்க்கப்படும். உலகளவில் புரட்சி ஏற்படும், இதன்மூலம் இறுதியான முறையில் பழைய முறைமை அழிக்கப்பட்டு புதிய முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஸ்தாபிக்கப்படும்.

எல்லா ஆராய்ச்சிகளும், கண்டு பிடிப்புகளும், நன்மைகளும் முந்தைய நாளை விட நம்முடைய நாளை உயர்ந்ததாக்கிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், அநேக புதிய காரியங்கள் ஒன்றாக இணைந்து வருகிற ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக்கு ஆயத்தம் பண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த வேளையில் உண்மையான நல்ல சீர்திருத்தம், எல்லா வழிகளிலும் உண்மையான ஆரோக்கியமாக துரிதமான முன்னேற்றம், புதிய முறைமையாக எல்லாரிடமும் எல்லாருக்குமாக வரும்.

உன்னுடைய துக்கத்தில் இருந்து விழித்து எழும்பு !

“சீயோன் குமாரத்தியே, உன் துக்கத்தில் இருந்து விழித்து எழும்பு! விழி, இனிமேலும் உன் சத்துருக்கள் உன்னை நெருக்குவதில்லை. குன்றுகள் மேல் பிரகாசமாக உதிக்கிறது பக-ன் - மகிழ்ச்சியின் நட்சத்திரம் : விழித்தெழும்பு உனது துக்கத்தின் இரவு முடிந்து விட்டது.”

“உன்னுடைய எதிரிகள் பலசா-களாக இருந்தார்கள்.

ஆனால் அவைகளை கீழ்ப்படுத்தியது புயம்,

அவர்களின் கூட்டங்களைச் சிதறடித்தது,

அதிக வல்லமை உள்ளதாக இருந்தது:

அவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த கொள்ளை நோய்க்கு

முன்னால் பதரைப் போல் பறந்தார்கள்;

அவர்களுடைய யுத்த குதிரைகளும், யுத்த இரதங்களும் வீண்!

“சீயோன் குமாரத்தியே உன்னை காப்பாற்றிய அந்த வல்லமை
தம்புருவினாலும், கின்னரங்களாலும் உன்னதமாக போற்றப்படவேண்டும்
ஆர்ப்பரி! ஏனெனில் உன்னை அடிமைப்படுத்திய சத்துரு அழிந்தான்,
உன்னை நெருக்கின சத்துரு முறியடிக்கப்பட்டான்
சீயோன் விடுதலையாயிற்று.”

அத்தியாயம் 3

இராஜ்யத்திற்காகக் காத்திருக்கும் நாட்கள் - தானியேல் 12

இராஜ்யத்தின் வேலை சுருக்கமாக்கப்பட்டிருக்கிறது - காத்திருக்கும் காலம், அறிவும் பிரயாணமும் பெருகுவதன் மூலம் குறிக்கப்பட்டது - இரயில் பாதை பற்றி சர்ஐசக் நியூட்டனின் முன் கருத்து - 1260 நாட்கள் - வலுசர்ப்பத்தின் வாயில் இருந்து வெள்ளம் - 1290 நாட்கள் தரிசனம் பரவுவதைக் குறிக்கிறது, ஒரு பகுதி சரியானது - ஏமாற்றம், பரீட்சை, அதன் விளைவுகள் - 1335 நாட்கள் - “காத்திருக்கும்” விசுவாசிகள் மேல் அப்பொழுது வரும் ஆசீர்வாதம் - பத்துக் கன்னிகைகளின் உவமையில் ஆண்டவர் இந்த காத்திருக்கும் நாட்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுதல்.

முடிவு காலம் பற்றி அதிகாரம் 11ல் குறிப்பிட்ட பின்னர் 12வது அதிகாரம் இராஜ்யத்தை சுட்டிக் காட்டுவதுடன், காத்திருப்பது போன்றவற்றைக் கூறுகிறது. இது முடிவு காலத்தின் போது அது ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்பு உள்ள நிலையாகும். முதல் மூன்று வசனங்கள் சில வார்த்தைகளிலேயே தேவனுடைய உன்னதமான திட்டத்தின் பலன்களைக் கூறுகிறது.

“உன் ஜனத்தின் புத்திரருக்காக நிற்கிற பெரிய அதிபதியாகிய மிகாயேல் அக்காலத்திலே எழும்புவான்; யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்; அக்காலத்திலே புஸ்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிற உன் ஜனங்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்படுவார்கள்.